

SEMNIUL ANIVER-SĂRII

de AL. IVASIU

Aşa cum ne-am obișnuit de ani, colective de muncă din industrie, din toate sectoarele de activitate, anunță în aceste zile în presă, prin telegrame trimise conducătorilor...

Santierul de pe Lotru — unul din viitoarele izvoare ale luminii

MĂREȚIA EROULUI DRAMATIC

AUREL BARANGA

În deceniul 1950—1960, ca să accept o periodică literară a-proximativă, au fost scrise câteva reprezentative drame romantice revoluționare: „Surorii Boga”, „Pasagelia”, „Anii negri” sau „Arcul de triumf”.

decurgea dintr-una de ordin metodologic: era impus ca un dat ceea ce s-ar fi convenit să fie demonstrat, socialul neputând fi folosit ca un fetișism în scopul exemplificării unor adevăruri pentru care ceri spectatorilor un asentiment prealabil.

(Continuare în pag. a IV-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6609

6 PAGINI 30 BANI

MARȚI 18 AUGUST 1970

Pag. 4

TELESPECTATOR

Cronica plastică

Pag. 5

Fotbalul românesc ieri, azi, dar mai ales mâine — interlo-cutor TITUS OZON

CÎT ȘI UNDE LUCREAZĂ

TINERII DIN SATUL DV.?

TOTDEAUNA UNDE ESTE MAI GREU

La Ion Corvin ne abatem din șoseaua asfaltată ce duce din-spre Constanța la Ostrov. Ur-căm pieptuș, pe un drum in-tertochiat. Ne îndreptăm spre Dunăreni, sat ascuns între de-naluri și crovuri săpate de Dună-rea revărsată primăvara.

— Graficul prezenței noastre în sat e pozitiv, spune Constan-tin Nicolae, secretarul comite-tului U.T.C. pe cooperativă. Poate nu în fiecare zi curba efortului fiecăruia dintre noi are amplitudinea maximă, în dreptul numelui neputindu-se asca acea densitate de fapte astcaplă, totuși nu trece nici o zi fără ca cei aproape 200 de tineri să fie prezenți în efortul general pentru creșterea produc-ției agricole.

DIN BILANȚUL BOGAT AL LUI AUGUST

• LA MAREA UZINA brașoveană a coborât de pe banda de montaj luni la amiază tractorul cu numărul de fabri-cație 260 000. Este vorba despre un tractor din familia celor de 45 CP denumit DT-450 (dublă tracțiune). Acest tractor pe roți este destinat mecanizării lucrărilor în pantă. Prezențe în toate județele țării, pe ogoare, șantiere de construcții, la sondele petroliere, la exploatarea forestiere

• SANTIERUL NAVAL din Galați și-a lărgit capacitatea de producție cu o nouă hală, desti-nată lucrărilor de montaj la navele de peste 20 000 tone. Construcția a fost realizată, conform prevederilor, până la 23 August și dispune de instalații tehnice și utilaje de înaltă productivitate.

• LUNI la ora 10,57 s-a încheiat perioada de probe complexe ale hidroagregatului nr. 1 din cadrul Centralei electrice de la „Porțile de Fier”.

Închind cu bine toate probele la care a fost supus, primul hidroagregat de la Porțile de Fier este scotit, începând de luni dimineață, în funcțiune continuă. După cum a comunicat Dis-petecatul sistemului național, pînă la încheierea perioadei de probe complexe, consumatorii au primit de la Porțile de Fier 3 000 000 kilowati-oră. Cu alte cuvinte, primul hidroagregat de la Porțile de Fier livrează zilnic o cantitate de energie electrică egală cu cea furnizată în pre-zență de cele șase agregate ale hidrocentralei de la Bicaz.

SUDURA INDESTRUCTIBILĂ DINTRE PARTID ȘI POPOR

CITIȚI

ÎN PAGINA A 3-A:

MASA ROTUNDĂ ORGANI-ZATĂ DE ZIARUL NOSTRU, PE ACEASTĂ TEMĂ

LOTRU — FRAGMENTE DINTR-UN POEM AL LUMINII

• Excavația centralei subterane s-a încheiat cu o lună mai devreme. • Se încearcă un nou record la betonare. • 4 000 m.c. anrocamente încorporate într-o singură zi în barajul de la Vidra.

Un august activ, aprins de tensiunea ultimelor realizări ale construcțiilor, s-a statorni-git la Lotru în preajma celei de a 26-a aniversări a Elibera-rii. În asemenea împrejurări, reporterului nu-i rămîne decît să-și noteze, cronicar constin-cios, faptele, poate chiar așa-facă nici un comentariu, exact cum au fost ele enunțate de se-fuș șantierului Uzina, inginerul Radu Dinescu

și se intensifică eforturile con-strucțiilor și ale montajului. Cu fiecare nouă izbîndă se pre-gătește momentul cînd inima hi-drocentralei — Uzina Clujnet — va începe să pulseze.

VASILE RĂVESCU (Continuare în pag. a V-a)

Barajul de la Porțile de Fier.

Foto: O. PLECAN

ÎN ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ

IMPROVIZAȚII ȘI ANOMALII

Orientarea școlară și profesională este un proces îndelungat care necesită o pregătire prealabilă multilaterală. Pornind de la acest considerent, am cercetat, bazîndu-ne pe o serie de fapte concrete din județul Argeș, modul în care se face orien-tarea profesională a absolvenților școlii generale. Mai întîi am aflat că:

I. ORIENTAREA PROFESIONA-LA SE FACE PRIN ADRESE ȘI PROSPECTE

Dincolo de un oarecare inter-es pe care-l acordă unele școli generale pentru a oferi absol-venților o cunoaștere cel puțin sumară a unor profesii prin in-foțirea, în acest an, a colli-riilor orientării profesionale, am descoperit, prin sondajele in-treprinse, și unele aspecte care demonstrează că majoritatea ca-drelor didactice nu se ocupă de cunoașterea și orientarea unor aptitudini ale elevilor decît cu totul întâmplător și neorganizat, cu deosebire în perioada cînd absolvenții trebuie să opteze, în perioada admiterii, pentru o profesie sau alta. Din această cauză, întîlnim situații cînd așa-zisa orientare școlară și pro-fesională, care trebuie să fie rezultatul unor corecții psihopeda-gogice amănunțite, devine doar un prilej de reparti-ziere a elevilor ultimele clase în diferite rubrici cerute de inspec-toratul școlar județean. Am vrut, totuși, să aflăm și opiniile unor diriginți și directori de școală cu privire la activitățile curente care se întreprind în rîndul elevilor pentru cunoaș-terea viitoarelor profesii.

Ce-am constatat însă? Unii profesori nu știu nici ei prea multe amănunte despre unele

profesii industriale și atunci, pentru a suplini aceasta, vor-besc elevilor după diferite ma-nuale sau pur și simplu din a-mintirile păstrate / cu prilejul unor vizite personale la diferite fabrici și uzine. De pildă, prof. Florea Popescu, de la Școala generală Buzoiești a expus te-ma: „Orice muncă este fru-moasă dacă este făcută cu dra-goste și pasiune”. Ce se poate însă desprinde dintr-o aseme-nea temă generală, cînd într-o oră îți propui să treci în revistă toate meseriile, nu este greu de presupus. În comuna Stolnici, ca de altfel și la Recea sau Iz-zovu, am întîlnit un aspect totuși atît de superficial în aprecierea reală a orientării elevilor. Așa se explică de ce profesorii vor-besc elevilor într-o manieră extrem de generală despre o-rientarea școlară și profesională, nu istorisirea pe larg a evolu-ției unor profesii, citîndu-se în acest sens fragmente din diverși autori. De ce se întîmplă ase-menea fenomene? Întrebarea ne-am pus-o pentru a căuta un răspuns la inerția unor școli profesionale și licee de specia-litate din județ, care au uitat să se preocupe de recrutarea viitorilor lor elevi. Totuși, nu se poate spune că stăm prost cu popularizarea meseriilor. Pentru aceasta avem la dispozi-ție afișe, prospecte, presa lo-cală etc. Dar o mare deficiență sîd difuziei în școlile generale asemenea materiale fără a merge în rîndul elevilor și a le pre-zența diferitelor profesii care se școlarizează? Grupul școlar de construcții industriale din Pitești — ne confirmă Gheor-ghe Rizescu, directorul școlii — are nevoie, pentru viitorul an școlar, de candidați pentru me-

MIRCEA CRISTEA (Continuare în pag. a IV-a)

GHEORGHE FECIORU (Continuare în pag. a V-a)

Numai ei, tramvaiul te pu-tea face fericiți în copilărie. Eu nu (în neapărăt ca acești cuvînt, „copilărie”, să în-semne ceva trecut și irrev-ersibil. Căci și astăzi copiii le place mașina „Leyland” vopsită în roșu și în galben și cu ațămări de argint pentru că (mi-a explicat unul dintre ei) seamănă mult cu tramvaiul și cînd zi-cea tramvaiul zicea și leagă-nul, zicea și prima legănare

MĂI TRAMVAI

tehnică. Cînd nu aveai bani de tramvai puteai să mînti că ești sub cinci ani, sau pur și simplu să nu te mai oste-nești cu explicația și să că-lărești sublim pe scară unde vinut ai răma ca un șal furios.

De ce te grăbești și vrei cu tot dinadinsul să te pierzi din mîntea noastră? Ta-tăl meu se ducea la școală după linia tramvaiului și tîni după ea răzbea prin ve-chiul București prin diferite părți fericele. Am scos din-tr-un maldăr de ziare tăie-turi cu peisaje bucareștene vechi, dominau tramvaiele lungi și copilăreșce cu fa-țuri ca doi butoni mari de o-parte și de alta, cu un mani-pulant care semnaliza so-nor cînd trebuia și cînd nu, de plăcerea fierului care s-a organizat provizoriu ca un organ subtil al mersului rapid.

GABRIELA MELINESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Lacul Herdstrău.

MASA ROTUNDĂ A „SCINTEII TINERETULUI“

Unitatea indestructibilă între partid și popor — trăsătură fundamentală a vieții social-politice românești își găsește expresia concentrată în năzuințele istorice ale poporului și în lupta consecventă sub steagul partidului pentru realizarea lor; în aspirațiile de progres ale poporului muncitor înscrise în programul avangărzii sale revoluționare pentru creșterea puterii economice a țării, pentru dezvoltarea și perfecționarea ei multilaterală neîncetată. În toate, în absolut toate victoriile poporului român din acești ultimi 26 de ani: de la edificarea unei puternice industrii la înflorirea învățământului, științei și culturii; de la asigurarea condițiilor unei vieți demne și afirmării politice, sociale, profesionale a fiecărui cetățean la unitatea de nezdruclinat a întregii noastre națiuni; de la o politică echilibrată, rațională, eficientă în viața internă, corespunzătoare intereselor vitale ale întregului popor, la afirmarea internațională prestigioasă a României.

Unele aspecte ale celei mai bogate în semnificații relații PARTID—POPOR, al cărei atribut esențial este UNITATEA, au fost dezbătute cu prilejul „meselor rotunde“ organizate de redacția noastră.

Au participat: ● Prof. univ. dr. VASILE NICHITA; Conf. dr. DUMITRU MAZILU. ● Conf. univ. dr. OVIDIU ȘSNEA. ● dr. AUREL PETRI ● ALEXANDRU POPESCU de la Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

extrem de rapidă, în sensul maturizării sale. Problemele majore care au confruntat societatea românească o dată cu începutul revoluției populare au antrenat inevitabil în rezolvarea lor într-un sens sau altul toate clasele și categoriile sociale existente. În jurul realizării unor asemenea obiective, cum a fost instaurarea unui regim democratic, înfăptuirea reformei agrare, înlăturarea monarhiei, naționalizarea principalelor mijloace de producție, gravitate de fapt interesele fundamentale ale imensei majorități a

sentă a geniului său creator. Sudura indestructibilă dintre partid și popor în condițiile fâuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, presupune ca pe o necesitate obiectivă inexorabilă creșterea rolului conducător al partidului, determinată de complexitatea construcției economice, social-politice, cultural-științifice. Participarea activă și conștientă a masei este rezultatul dialectic al dinamicii partidului, în condițiile creșterii rolului efectiv al partidului în elaborarea unei politici științifice multilaterale care impli-

dobindită de mase, cu modificările ce intervin în structura, nivelul de cultură și de conștiință al acestora. Experiența istorică și actuală atestă că conducerea de către partid reprezintă factorul fundamental al ridicării maselor la creația istorică rațională, la perfecționarea continuă a democrației, la realizarea libertății și demnității individuale.

Ov. Trăsnea. — Dumnea-voastră ați enunțat, ceea ce trebuie subliniat cu tărie, că sensul propriu al conducerii științifice în socialism este ca poporul să înțeleagă conțin-

cu oamenii muncii. Cauza partidului fiind efectiv cauza poporului, măsurile întreprinse de partid se confundă cu interesele, voința și năzuința maselor populare. Dacă ne-am referi la ultima perioadă istorică parcursă în evoluția patriei am vedea că nici una din măsurile fundamentale ale dezvoltării României n-au fost elaborate și traduse în viață fără largă consultare a poporului și participarea lui efectivă, conștientă și entuziasmată la ceea ce trebuie să se înfăptuiască astăzi și în perspectiva istorică.

tovarășul Nicolae Ceaușescu, „Partidul se regenerează continuu sub impulsul puternicelor fasciole de energie și lumină ce se îndreaptă continuu spre el din rindul națiunii noastre socialiste“.

D. Mazilu. — Este unul din meritele conducerii superioare de partid și de stat că din însăși dinamica unității sale cu masele a știut și știe să discearnă și să promoveze, hotărât și cu curaj, noul. În procesul de promovare a noului, proces în care se întîlnesc generațiile, partidul acționează prin înfăptuirea osmozei din-

din fiecare individ un participant activ și conștient la procesul constructiv general. Participarea maselor la elaborarea liniilor directoare ale construcției socialiste și în consecință la realizarea lor efectivă, conferă adevărate dimensiuni ale libertății noastre.

A. Petri. — În elaborarea politicii partidului, în transpunerea ei în viață, un rol hotărâtor îl revine conducerii superioare de partid și de stat. A devenit un fapt istoric că tot mai mult conducerii noastre de partid și de stat, secretarului său general, tovarășului Nicolae Ceaușescu li este propriu un anumit stil de muncă caracterizat printr-o energie clocotitoare, prin realismul soluțiilor, prin clarviziunea și înțelepciunea politică. Conducerea superioară de partid desprinde verigile principale, fundamentale ale prezentului și ale perspectivei viitoare, elaborează hotărârile majore, decisive în problemele fundamentale ale dezvoltării națiunii. Prin această muncă de proporții considerabile în toate domeniile vieții sociale, conducerea de partid realizează o creație de proporții nemaiîntlnite în analele societății românești. Aceasta fertilizează și dinamizează inițiativa maselor, le oferă perspectiva și viziunea istorică; astfel se realizează o sinteză organică între elementele de conducere politică de prim rang și cea mai largă inițiativă a maselor, sinteză din care se naște istoria contemporană a României.

D. Mazilu. — Expresia actuală a unanimității cu care întreaga națiune urmează partidul, a dragostei neîmurmurate cu care înconjoară conducerea lui, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, o constituie marile adunări populare în care conducerea partidului, personal tovarășul Ceaușescu se întâlnește efectiv cu poporul, discutând deschis problemele cele mai arzătoare ale comunității, orașelor, județelor, sau chiar ale cooperativelor agricole, ale unităților industriale, căutându-se soluțiile cele mai adecvate pentru înflorirea și dezvoltarea multilaterală a tuturor localităților țării, a fiecărei unități. Acest contact viu, discutarea deschisă și sinceră a problemelor vitale pentru mersul înainte a fiecărei localități a țării, a fiecărei întreprinderi este un aspect grăitor, esențial al sudurii efective dintre partid și popor.

De este vie tuturor în minte înțelegera cumplită cu apele în primăvara acestui an, s-a ridicat ca o stîncă demnă, caldă, cumplită, și s-a făcut istorie, arătînd lumii întregi că partid și națiune sînt o singură voință, un singur braț, o singură rațiune.

SUDURA INDESTRUCTIBILĂ DINTRE PARTID ȘI POPOR

I. Unitatea — esența însăși a istoriei

A. Petri. — Produs al istoriei de două ori milenare a unui popor care și-a cîștigat dreptul la existență sub soare prin neîncetate lupte și jertfe, Partidul Comunist Român a concentrat în sine energie, vitalitate, întreaga realitate a națiunii și a condus-o ferm, neabătut pe drumul eliberării sociale și naționale, al fâuririi prezentului și socialist. Crearea Partidului Comunist Român, moment crucial în desfășurarea ulterioară a istoriei neamului, a reprezentat incidenta trecutului glorios cu viitorul pe care poporul român și-l pregătise prin eroica sa clasă muncitoare, continuatoare și păstrătoare a celor mai scumpe tradiții de luptă și revoluționare ale sale. Clasei muncitoare, în frunte cu detașamentul ei de avangardă — Partidul Comunist — îi revenea misiunea de a aduce la viață, de a transforma în realitate ceea ce istoria, — operă a maselor populare — pregătise trudnic cu sudoare și singe. Căci i-a fost dat poporului nostru să cunoască toate vitregiile sorții, să împletească în întreaga sa istorie lupta pentru progres și libertate socială cu lupta pentru păstrarea ființei sale naționale, dar să biruiască în toate.

Sudura indestructibilă, unitatea de granit dintre partid și popor, este deci ea însăși istorie și istorică. Istorie, întrucît partidul s-a născut din necesitățile inexorabile ale dezvoltării societății românești. În partidul comunistilor s-au decantat sensurile și semnificațiile a două milenii de istorie, năzuințele spre libertate, dreptate și echitate ale poporului. Partidul le-a cristalizat, le-a conștientizat, făcîndu-și din ele scopul suprem și rațiunea sa de a fi. Partidul a fost, este și va fi chintesența întregii noastre istorii. Istorică, întrucît fâurirea Partidului Comunist Român, în mai 1921, a reprezentat nu numai ridicarea clasei muncitoare la înțelegerea mișcărilor sale istorice, la conștiința de sine, ci și punerea bazei unității oamenilor muncii de la oraș și sate, a intelectualității progresiste în jurul partidului, expresie și exponent al intereselor lor fundamentale. Se naștea o unitate cum istoria noastră nu mai cunoscuse, unitate care avea să ducă la victoria revoluției populare. Marile bătălii de clasă conduse de partid în cel de al doilea pătrar al veacului au pregătii nu numai refacerea unității politice a clasei muncitoare, ci au verificat și cimentat unitatea cu masele, i-a conferit conținut. Unitatea s-a forțat în activitatea practică, în lupta și munca eroică de zi cu zi pentru apărarea intereselor muncitorilor, pentru libertate, democrație, pînă și pace. Partidul a dat astfel poporului conștiința clară a telurilor următoare, i-a călît în luptă și l-a pregătii pentru cîștigarea bătăliei finale. Te născu, necîntît, ca o stîncă strîngîndu-și rîndurile, învălînd din greșeli și înfrîngeri vremelnice, cu un program de luptă și o linie programatică clară, decurgînd din des-

ca toate laturile și sferile sociale. Creșterea rolului conducător al partidului ca urmare a cerințelor fâuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate este cerută de satisfacerea mamei mai deplină, plină, a nevoilor maselor, a năzuințelor lor spre progres, civilizație și cultură, ceea ce face ca unitatea partid—popor să dobîndească atribute noi, să tindă spre perfecțiune.

V. Nichita. — Este un adevăr fundamental rezultat din viață și impus de viață că

„Experiența partidului nostru confirmă încă o dată adevărul universal valabil al marxism-leninismului că partidul comunist își poate realiza misiunea istorică în societate, poate asigura succesul revoluției și al edificării noii orînduirii sociale, dacă reușește să cîștige încrederea și adeziunea neîmurmurată a clasei muncitoare, a țărânimii și intelectualității, dacă se identifică cu năzuințele și aspirațiile cele mai intime ale poporului din rîndurile căruia face parte, dacă este urmat în întreaga sa activitate de masele largi ale celor ce muncesc, de întregul popor“.

NICOLAE CEAUȘESCU

mișcarea logică a societății socialiste spre noi trepte de civilizație și progres nu poate fi concepută altfel decît ca o veritabilă operă de creație istorică a poporului, operă organizată și condusă de partidul comunist, orientată de o politică realistă, științifică, permanent axată pe gîndirea de căutare a soluțiilor celor mai adecvate condițiilor concrete ale țării și etapei istorice concrete. Prin însăși natura și specificul său, mișcarea societății socialiste ridică la rangul de coordonată esențială și definitorie a noului tip de progres social, relația dialectică dintre partid și mase, ca relație între forța politică conducătoare a operei de construcție socialistă și factorul fundamental al înfăptuirii proceselor cerute de mersul înainte al societății. Operă vie, fâurirea noi societăți se înfăptuiează drept conștientă a unirii, interacțiunii și intercondiționării dintre munca teoretică programatică, organizatorică și educativă a partidului și activitatea, creația și experiența colectivă a maselor celor mai largi. Sudura de granit dintre partid și popor este ea însăși o perpetuă sinteză a propriei creații istorice românești.

Asadar, rolul de forță politică conducătoare a celor ce muncesc în opera de edificare a noii orînduirii — rol ce exprimă însăși rațiunea relației dialectice dintre partid și mase — nu e o consecință automată a prezenței în arena vieții sociale a elementelor componente fundamentale ale revoluției — partidul și masele. Acest rol se dobîndește și evoluează în legătură indisolubilă cu întreaga activitate desfășurată de partid în organizarea, conducerea și educarea maselor, cu experiența

partidului și a unuia dintre mijloacele esențiale pentru ridicarea eficienței activității de conducere socială, de elaborare a deciziilor, de exercitare a controlului asupra îndeplinirii lor. Acesta este și sensul și conținutul concret al măsurilor inițiate de către partid cu deosebire după Congresul al IX-lea.

D. Mazilu. — Fără îndoială, aceasta este o preocupare esențială și constantă a conducerii noastre superioare de partid, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu în special după Congresul al IX-lea, preocupare de care se leagă o altă trăsătură majoră a sudurii dintre partid și popor — răspunderea; răspunderea partidului față de propriul popor, față de interesele sale fundamentale, răspundere care se vădește în modul în care partidul caută, elaborează și promovează măsuri pentru organizarea și dezvoltarea vieții sociale, precum și modul în care știe să orienteze procesul constructiv pentru a traduce în viață aceste măsuri, iar pe de altă parte, răspunderea poporului pentru îndeplinirea cerințelor constructive, a telurilor majore pe care și le-a propus în înaintarea sa pe drumul civilizației socialiste și comuniste.

Asadar, întrebîndu-ne cum a fost posibilă înfăptuirea acestei unități dintre partid și popor, fără precedent în istoria României, răspunde însuși dinamismul concret al vieții sociale, care arată că unitatea se dezvoltă și se ridică, în cadrul înaintării în procesul constructiv, pe trepte tot mai înalte, ca urmare a faptului că partidul, conducerea sa, se sfătuieste permanent cu poporul, examinează problemele fundamentale ale dezvoltării patriei în discuții deschise, nemilcote

te ele, pentru ca tinăra generație, prin elanul creator, energic clocotitoare și entuziasmat care o caracterizează să învețe din experiența generațiilor vîrșnice, să folosească experiența lor revoluționară și de viață. Îmbinarea armonioasă a elanului și energiilor tinerești cu experiența generațiilor vîrșnice, propulsați cu putere pe această cale a noului și a creației, reprezintă o determinare esențială a muncii noastre de zi cu zi. Îi revine partidului deci rolul de a organiza unitatea creatoare, de a sintetiza experiența maselor, de a stimula tot ce este nou și înaintat în lupta împotriva vechiului, pentru a asigura mersul înainte al societății.

În condițiile propășirii și dezvoltării socialismului se asigură și înfăptuiește saltul din imperiul necesității în cel al libertății. Continua perfecționare a democrației conferă conținut libertății și libertăților individuale, ceea ce face

D. Mazilu. — Numai într-o asemenea ambianță este posibilă dezvoltarea inițiativelor maselor populare, a capacității lor creatoare și a așa-zimului după opinia mea — promovarea și valorificarea inteligenței acestui popor. Iată că în fond, ca urmare a climatului creat de partid, sub conducerea partidului, prin măsurile luate de partid se asigură creșterea participării maselor nu numai la opera economică, ci, esențial, la opera social-politică. Aceasta este o coordonată majoră a vieții sociale și de stat românești contemporane, profundă expresie a dinamicii unității indestructibile dintre partid și popor.

Ov. Trăsnea. — În condițiile societății noastre, inițiativa istorică a maselor și valorificarea ei în dezvoltarea socială se leagă deci de noțiunea de participare — cristalizînd esența procesului de democratizare — care, la noi, dobîndește sensuri și valențe noi, proprii etapei pe care o parcurgem. Participarea nu a-pare deci ca un scop în sine, ci este un mijloc, servind la perfecționarea societății, și, prin aceasta, la realizarea plină a omului.

D. Mazilu. — Din discuțiile de pînă acum, decurge o concluzie fundamentală, și anume: coeziunea întregului popor în jurul partidului, sudura indestructibilă dintre partid și popor este fundamental și trînicia societății noastre tocmai pentru că ea este o realitate dinamică, cotidiană, pe care o creăm și o trăim tot cei care participăm la procesul constructiv, pe care o reținem din toate faptele de zi cu zi ale oamenilor, ale celor care organizează și care înfăptuiesc procesul constructiv. Ea este realitatea fundamentală care fertilizează inițiativa maselor și care subliniază a activității social-politice românești o constituie tocmai această unitate.

V. Nichita. — În relația dialectică dintre partid și mase, partidul reprezintă nucleul în jurul căruia gravitează întreaga dezvoltare socială, punctul de concentrare a celor mai înaintate energii, factorul fundamental de promovare a conștiinței socialiste. Totodată, după cum sublinia la Congresul al X-lea al P.C.R.

partidului și a unuia dintre mijloacele esențiale pentru ridicarea eficienței activității de conducere socială, de elaborare a deciziilor, de exercitare a controlului asupra îndeplinirii lor. Acesta este și sensul și conținutul concret al măsurilor inițiate de către partid cu deosebire după Congresul al IX-lea.

D. Mazilu. — Fără îndoială, aceasta este o preocupare esențială și constantă a conducerii noastre superioare de partid, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu în special după Congresul al IX-lea, preocupare de care se leagă o altă trăsătură majoră a sudurii dintre partid și popor — răspunderea; răspunderea partidului față de propriul popor, față de interesele sale fundamentale, răspundere care se vădește în modul în care partidul caută, elaborează și promovează măsuri pentru organizarea și dezvoltarea vieții sociale, precum și modul în care știe să orienteze procesul constructiv pentru a traduce în viață aceste măsuri, iar pe de altă parte, răspunderea poporului pentru îndeplinirea cerințelor constructive, a telurilor majore pe care și le-a propus în înaintarea sa pe drumul civilizației socialiste și comuniste.

Asadar, întrebîndu-ne cum a fost posibilă înfăptuirea acestei unități dintre partid și popor, fără precedent în istoria României, răspunde însuși dinamismul concret al vieții sociale, care arată că unitatea se dezvoltă și se ridică, în cadrul înaintării în procesul constructiv, pe trepte tot mai înalte, ca urmare a faptului că partidul, conducerea sa, se sfătuieste permanent cu poporul, examinează problemele fundamentale ale dezvoltării patriei în discuții deschise, nemilcote

te ele, pentru ca tinăra generație, prin elanul creator, energic clocotitoare și entuziasmat care o caracterizează să învețe din experiența generațiilor vîrșnice, să folosească experiența lor revoluționară și de viață. Îmbinarea armonioasă a elanului și energiilor tinerești cu experiența generațiilor vîrșnice, propulsați cu putere pe această cale a noului și a creației, reprezintă o determinare esențială a muncii noastre de zi cu zi. Îi revine partidului deci rolul de a organiza unitatea creatoare, de a sintetiza experiența maselor, de a stimula tot ce este nou și înaintat în lupta împotriva vechiului, pentru a asigura mersul înainte al societății.

În condițiile propășirii și dezvoltării socialismului se asigură și înfăptuiește saltul din imperiul necesității în cel al libertății. Continua perfecționare a democrației conferă conținut libertății și libertăților individuale, ceea ce face

D. Mazilu. — Numai într-o asemenea ambianță este posibilă dezvoltarea inițiativelor maselor populare, a capacității lor creatoare și a așa-zimului după opinia mea — promovarea și valorificarea inteligenței acestui popor. Iată că în fond, ca urmare a climatului creat de partid, sub conducerea partidului, prin măsurile luate de partid se asigură creșterea participării maselor nu numai la opera economică, ci, esențial, la opera social-politică. Aceasta este o coordonată majoră a vieții sociale și de stat românești contemporane, profundă expresie a dinamicii unității indestructibile dintre partid și popor.

Ov. Trăsnea. — În condițiile societății noastre, inițiativa istorică a maselor și valorificarea ei în dezvoltarea socială se leagă deci de noțiunea de participare — cristalizînd esența procesului de democratizare — care, la noi, dobîndește sensuri și valențe noi, proprii etapei pe care o parcurgem. Participarea nu a-pare deci ca un scop în sine, ci este un mijloc, servind la perfecționarea societății, și, prin aceasta, la realizarea plină a omului.

D. Mazilu. — Din discuțiile de pînă acum, decurge o concluzie fundamentală, și anume: coeziunea întregului popor în jurul partidului, sudura indestructibilă dintre partid și popor este fundamental și trînicia societății noastre tocmai pentru că ea este o realitate dinamică, cotidiană, pe care o creăm și o trăim tot cei care participăm la procesul constructiv, pe care o reținem din toate faptele de zi cu zi ale oamenilor, ale celor care organizează și care înfăptuiesc procesul constructiv. Ea este realitatea fundamentală care fertilizează inițiativa maselor și care subliniază a activității social-politice românești o constituie tocmai această unitate.

V. Nichita. — În relația dialectică dintre partid și mase, partidul reprezintă nucleul în jurul căruia gravitează întreaga dezvoltare socială, punctul de concentrare a celor mai înaintate energii, factorul fundamental de promovare a conștiinței socialiste. Totodată, după cum sublinia la Congresul al X-lea al P.C.R.

III. Construcția socialismului — opera fiecărui popor condus de partidul său comunist

V. Nichita. — Este un adevăr fundamental că grandioasa operă a construcției socialismului, în mod logic, nu poate fi dect opera fiecărui popor, ridicat la creația liberă a destinelor sale de partidul său comunist, expresie și exponent al intereselor sale fundamentale. Căci valorificarea cit mai deplină a marilor resurse și potențe pe care le oferă noua orînduire pentru accelerarea progresului social, este, prin însăși natura lucrurilor, condiționată de capacitatea fiecărui partid de a ancora politica sa cit mai profund în realitatea concretă, de a se identifica cu năzuințele și aspirațiile cele mai intime ale poporului din care face parte, de a îmbina permanent într-un tot armonios interesele naționale fundamentale și specifice cu cele generale ale socialismului, singura cale de a ridica, pe această bază masele cele mai largi ale poporului la creația istorică, activă și conștientă.

Al. Popescu. — Interesele fiecărei țări socialiste în parte au o natură obiectivă. Ele sînt cele care pun în mișcare masele: un partid comunist care nu ține seama, fie chiar și un singur moment de interese fundamentale ale poporului său înseamnă să lipsească națiunea respectivă de cel mai de seamă carburant al mersului ei înainte. De aceea satisfacerea intereselor fundamentale ale poporului nu numai că nu contrazice satisfacerea intereselor clasei muncitoare internaționale, dar este principialul mijloc prin care partidul nostru, națiunea română poate contribui la dezvoltarea armonioasă a socialismului în ansamblul său.

Ov. Trăsnea. — În lumina dialecticii și a experienței istorice, privind partidul co-

II. Partidul și poporul — un singur țel, o singură voință

D. Mazilu. — Opera de construcție a socialismului este opera maselor populare, a cfortului unic, a inteligenței și puterii de creație a na-

ționii române care și-a încredințat întreaga istorie, destinul ei prezente și viitoare Partidului Comunist Român, singe din singele său, chintese-

Pagină realizată de MIHAIL PIȘCOCI

NICOLAE DRAGOȘ

ARHEOLOGIE

Mai întâi ne cheamă fîntînile cerului
Să-i cîntăm stele, luceferi și lună
Să urcăm printre norii atît de nestatornici
Trînd viața planetei în simbolică metamorfoză.

Ne cheamă roua livezilor
Și soarele fructelor lucrîndu-și semînțele
Întro secretă, eternă deprindere
De-a nu fi și de-a fi deopotrivă.

Coborîm-ispîită de-o clipă, de-o viață —
Prin fluviul fragil al tulpinei
(Pe Argeș în jos, pe un mal duios).
Pînă-n palatul halucinant al rădăcinilor
Unde misterios legămînt
Cu vîzdulul face pămîntul.

Aici, la rădăcini, într-un ceremonial fără timp
Privirile învalîie în giugluj fără margini
Tulpinile sacre, pe vremuri culcate,
De paloș străin ori de blînda rostire a ceosului ultim. —

Sînt iconele chipului nostru — străbunii —
Modest aşezate sub glie
Să nu uităm
Ce avem de păstrat, ce avem de apărut,
Sînt numele Patriei, scris în rădăcinile glii
Prin care natura respiră curat.

AȘTEPTARE

Un clopot strigă fără limbi
Pe drum același, fără țări,
Și nu mai vîi să pieri, să-ți plimbi
Sălbatec ochi prin albe zări.

Prelung străină, luna-n geomur!
Cu straniu ochi îmi dă ocol.

Văpoia mi-estî, lingă tăcere,
Pas vechi de cer în ceasul prim.
...De aşteptare-i ceață prin unghere
Și înviam alit pre cit murim.

DOR

Pune, meștere, albastru
Pentru sufletu-mi sihastru
Toarnă cer dintr-un ulcior
De la ochi pînă la dor
Rupe flori și fă-le drum
De la ieri pînă-Acum
Culcă-n rîuri stele — stele
Și ascunde-mă-nire ole
Ochi doi, ce-î știu și nu
Fie-mi clipa ca trecu
Vultur, scris în înălțime
Fie-mi clipa care vine

Roagă-i pasul să-și mai spună
Mersul tremurat sub lună
Cheamă-i șoapta din culori
Să mă risipească-n zori
Căldură pe albe șesuri
Refuzate de-neflesuri

Cheamă-i calea, n-o tema
Meștere, sub peona ta l
Pune numai mult albastru
Peste sufletu-mi sihastru l

UN IMN SE CUVINE

Un imn se cuvine pietrei să-i spunem !
Tăcerii ei știutoare
Răbdării ei seculare
Muntelui — strigăt înalt
Luneacătoarei visării, sub ape sculptată...

Un imn se cuvine pietrei să-i spunem !
De-atîtea ori semînîndu-ne-n veacuri
De-atîtea ori adîmîntîi stătuți
Rostindu-se prin chipurile străbunilor
Mereu aflați cu fața spre lumina ochilor
Fiilor lor, ai fiilor fiilor lor —
De atîtea ori rostindu-se prin chipurile
Mereu privitoare disnpre apusul soarelui
Către răsăritul nostru.

Un imn se cuvine pietrei să-i spunem !

PLASTICĂ

O tapiserie nu s-a născut exclusiv din dorința de a orna un perete. Cred că nu trebuie confundat scopul imediat, nemijlocit cu finalitatea ei artistică. Termenul de artă decorativă în care includem și tapiseria numeste mai mult o modalitate stilistică aparte, decît o anumită funcționalitate. Mulți artiști plastici contemporani gîndesc, sau intuiesc că acest gen este capabil să exprime ca oricare altul sugestii complexe și nuanțate. Ei au înțeles să revitalizeze, mai bine zis să adapteze sensibilității contemporane, acest gen de expresie ajuns la maximă înflorire în epoca medievală. Materialul textil, care are o anumită intensitate cromatică, o malitate și moliciune caracteristică impune ca și piatra pentru sculptură anumite rigori, o disciplină care în loc să limiteze, dimpotrivă, stimulează invenția. Din acest punct de vedere, tapiseriile cunoscute artiștilor Mimi Poadeanu aflată la cea de a doua expoziție personală și cu peste douăzeci de participări la expoziții internaționale de

VIRTUȚILE TAPISERIEI

prestigiu vădese o adevărată perfecție. Ne aflăm fără îndoială în fața unor tapiserii în care rigori genului sînt respectate, dar și exploitate pentru a da o maximă expresivitate fiecărei lucrări. Remarcabile nu s-au pîrînt tapiseriile pe care le-am putea include, evident arbitrar, într-un ciclu al anotimpurilor. „Primăvara” o tapiserie vastă în care sînt dominante tonurile de albastru, sugerează o elervecență a vieții în stare născîndă. Este, dacă vrem, un inimos peisaj fantastic în care formele par să se trezească, abia iau cunoștință de sine și tind să-și ia în posesie contururile, ca și materialitatea care se condensează într-un dialog continuu cu transparentele difuzate ale tonurilor. Nu utilizează aci nici o metaforă, dar sugestivitatea elementelor plastice desăvîșese perfect sentimentul și ideea urmărită de artistă. Pentru „Vară”, artistă găsește un simbol care să-i justifice senzația de amplitudine, de vitalitate, de exprimare polifonică: orga. Întreaga tapiserie este o „desfășurare” monumentală, impresionantă, cu tonuri vii, strălucitoare

de unei orzi. „Toamna”, în tonuri cromatice stînte, este asociată prin motivul central, un cerb, vîntorii și universul silvan. „Păsarile, iarna” ne aminteste ca și variantele lucrării „Zid cu caprioși” de atmosfera înghețată, abstrasă, dar de o înfîntă delicatete și gingășie a stampeii japoneze. Se impune observarea că artista în această întoarcere conștientă către limitele genului utilizează cu subtilitate sugestii ale tapiseriilor românești medievale („Oltenice” I, II), ale tapiseriilor occidentale medievale ca și a texturilor populare românești. Lucrări ca „1907”, „Tezaurul de la Fiebroșele”, „Grădina noaptea”, „Grădina sălbătică”, „Plaja”, „Măștișoarele lui Matei”, sau „Amintiri de la Muzeul Antipa” ne demonstrează imensa posibilitate de cuprindere a acestui gen pe care artista îl fîe să-l mînuiească inteligent știindu-și exprimare limpede și în tonalități lirice optimiste, sărbătorești.

C. R. CONSTANTINESCU

* Expoziția de tapiserie Mimi Poadeanu — Sala Dalles.

TELE-SPECTATOR

de IULIAN NEACȘU

În pag. a 6-a, în „Contemporanul”, cineva, abia revenindu-și din rătăcirile de mare (sau de mică) dintr-o circumvoluție, poate avea asemenea auzii în prosop de muzică zvonită: „La mare briza aduce zvonul dulcii de citare (n.n. ce să faci și briza asta, aduce ceva dintr-un loc în care vine)” și valurile se asară de furt în ritmuri pop (n.n. (t-t)), iar pescărușii tîpa înfiorați ye-ye (n.n. ie-te-te). Toată sularrea marii respiră muzică ușoară (n.n. păcat că sularrea nu și inspiră) și înaltă osanale formidabile de chitare concertate (n.n. mobilizate, nu?) pe litoral... Și așa mai departe, sau cum spunea tanță Elvira „în fine, mă rog”. Să creadă fiecare ce vrea și să ceară ce-l place. De exemplu să-l revadă citînd pe Pia Colombo și pe Dan Spătaru în aceeași emisiune (duminică, 18 august). Foarte bine, fi felicităm pe cei ce alcătuiesc programele pentru umorul lor, mai puțin pentru faptul că, înălțînd toate negurile faptelor și texte mediere, pe urmă Pia Colombo, pentru care cîntecul e însăși existența. Ce să-l faci însă, fiecare clasă cu pe a-ntîii și repetiții săi, asta e... Or, tot vorba, norocului să vedem al lui y... „restaurantele, aceste bastioane ale muzicii lejere agramentate din belșug cu Murfalari”.

ÎN MARE ZBURĂM, ÎN MAAARE!

Bună seara, fete! Bună seara, băieți! Recent, dintr-o anchetă a...

IN LOC DE CRONICĂ MUZICALĂ OASPEȚII FESTIVALULUI ENESCIAN

Continuăm și de astădată să vă oferim câteva detalii „biografice” despre ansamblurile orchestrale și camerale, despre dirijorii și solisții străini care vor poposi la începutul lunii Septembrie la București, pentru a-și da concursul la marea sărbătoare muzicală închinată memoriei muzicianului care a lansat muzica românească în orbita marilor valori ale artei universale.

PAUL BADURA SKODA

Paul Badura Skoda — iată un nume de largă rezonanță în lumea muzicală contemporană. Pianist, muzicolog, profesor, compozitor, muzicianul austriac vehiculează o artă de adînc pătrundere, care poartă amprentele unei pregătiri de largă formație.

Eleo al lui Edwin Fischer, Paul Badura Skoda se impune începînd din 1949 — an în care se bucură de prietelul unor strălucite colaborări cu W. Furtwängler și Herbert von Karajan — în rîndurile marilor pianisti contemporani.

Posesor al unui vast repertoriu, Paul Badura Skoda a fost întotdeauna semnalat de criticii muzicali prin remarcabile judecăți de valoare.

La cea de a cincea ediție a Festivalului Enescian, îl vom întîlni pe pianistul austriac în primul rînd ca solist al Concertului Nr. 4 de Beethoven în simfonical dirijat în seara zilei de 15 septembrie de Mircea Cristescu la pupitruul Filarmonicii „George Enescu” iar în al doilea rînd ca partener al lui Jürg Demus într-un recital la două pianouri programat în după amiază zilei de 16 septembrie și în care au fost incluse lucrări de Mozart, Schubert, Schumann, Debussy.

CVARTELELE „JULLIARD” ȘI „SMETANA”

Agenda de concerte camerale

de celei de a cincea ediții a Festivalului „George Enescu” inscrie și numele a două formații ritmice a li ascultate în cele mai mari săli de concerte ale lumii: Cvartelele Juilliard și „Smetana”.

Violonistul Robert Mann, fost membru în jurul Concursului enescian la trecuta ediție, ne-a promis încă din 1967, o vizită în fruntea reputei sale formații. Cvartelul „Juilliard” a fost înființat în anul 1946 din inițiativa citora profesori ai Școlii superioare de muzică din New-York. Insușindu-și un uriaș repertoriu, (aproape 140 de lucrări), Cvartelul (format din violonisti Robert Mann și Isidore Cohen, violistul Raphael Hillyer și violoncelistul Claus Adam), a întreprins mari turnee care i-au adus notorietate.

Zeci de imprimări discografice mîrturisesc o înaltă cultură stilistică, o perfectă omogenizare sonoră. La București (după ce cvartelul a fost în această vară oaspețele citora festivalurilor internaționale din Europa), formația „Juilliard” va oferi două concerte în care au fost programate coartete de Mozart, Beethoven, Schubert, Webern.

În concertul pe care ni-l oferă în după amiază zilei de 10 septembrie, cvartelul „Smetana” cealaltă mare formație camerale care ne vizitează — a programat semnificative opusuri semnate de Frantisek Xaver Richter, Janacek și Beethoven.

Înființat în anul 1945, cvartelul ceh a dobîndit curînd asemeni cvartelului „Juilliard” — prin însușirea capodoperelor literaturii camerale, printr-o adîncă pătrundere a partiturilor a-bordate, și în special printr-o pregnanță sensibilă, (atît de specifică concerti în șir muzicienilor cehi în împalmirea valorilor camerale) — în toate marile centre artistice ale lumii.

IOSIF SAVA

din județ în unele sectoare. El reprezintă nevoia acută de cadre în industria construcțiilor de mașini, ramură tînără a industriei argeneze. Astfel, numai pentru uzina de autoturisme din Colibași este nevoie, în 1975, de peste 3.000 de muncitori, majoritatea fiind școlarizați prin rețeaua școlilor profesionale și prin cursurile de scurtă durată.

Totuși, datorită creșterii capacității uzinei, se pune încă de pe acum problema ca circa 1.300 de muncitori să fie aduși din alte centre industriale, cînd practic, pregătirea unor cadre proprii s-ar putea rezolva pe plan local prin suplimentarea anuală a numărului de lucrîi în școlile de resort sau prin introducerea unor cursuri de calificare la locul de muncă, așa cum procedază și alte întreprinderi.

Asadar, pe de o parte am întîlnit cadre care nu pot fi folosite din lipsa de locuri, iar pe de altă parte o cerere justificată de cadre de diferite specialități. Aceasta arată că nu se păstrează întotdeauna echilibrul necesar între pregătirea „adaptor” și cerințele reale ale producției. La aceasta a contribuit și insuficiența preocupare pentru orientarea școlară și profesională a elevilor, mulți dintre ei ignorînd în mod nejustificat o serie întreagă de profesii și aceasta pentru că nici nu au avut ocazie să le cunoască, lăsîndu-se ușor influențați de mentalități și sfaturi de circumstanță. Ne exprimăm totuși convingerea că studiul de perspectivă al Consiliului popular județean va deveni un instrument eficient de coordonare echilibrată între numărul de cadre școlarize și nevoile economice județului.

EROUL DRAMATIC

(Urmare din pag. 1)

Superioritatea eroului vine tocmai din intuiția lui „ne-medie”, hizară și discutabilă pentru sensibilitatea comună, expunîndu-l la toate primeziile, dar răscumpărîndu-l, întotdeauna, prin girul ulterior al Istoriei. La lampa unei asemenea accepții, ne dăm seama cît de naivă, cît de infantilă venind parca dintr-o preistorie a esteticii, era teoria, altă de controversată a eroului „cu pete” sau fără „pete”, care a bîntuit cu furie în deceniul literar amintit. O critică grăbită dîndu-și seama de artificiozitatea unor „eroi pozitivi ideali” îngăduia existența unor „pete” minimale, nedîndu-și seama că propunea corectarea unui fals printr-altul, o confecție arbitrară prin alta, cu nimic mai convingătoare. Iar în timpul acesta, eroul din paginile istoriei sau din viața contemporană își continuă viața sa, indiferent la ipoteze estetice. Fiindcă eroul există dincolo de inițiativa noastră scriitoricească, obligîndu-ne însă astăzi, cînd atîtea dăunătoare erozii critice au fost risipite, la o meditație adîncă și responsabilă. Am scris intenționat „eroul din paginile istoriei”, ca și cel ce aparține „vieții contemporane”, în chip intenționat și din temeuri multiple. Întîi, fiindcă între cele două tipuri de eroi nu există nici un fel de ruptură, nici o soluție de continuitate. Este suficient să ne gîndim la acea afirmație, numai aparent paradoxală, a lui Shaw: „a fost o vreme cînd și Iuliu Cezar a fost un simplu particular”. Șinul eroilor istoriei se continuă, fără hiatusuri, pînă la ziua noastră cea mai prezentă, într-un neîntreput lant al legendelor. În al doilea rînd, fiindcă prezentul secret istoric devinînd trecut printr-un proces al duratei fatale. Și, în sfîrșit, fiindcă în lumina perenă a viitorului, istoria se constituie într-un tot nefizionabil, în care diferitele periodizări n-au decît o valoare de ipoteză și cu funcții de reper. Concluziile sînt mai încărcate de consecințe și semnificații decît par la prima vedere. Prima care mi se impune este aceea că eroul contemporan, mai puțin pitoresc, firește, decît omologul său istoric, beneficiază încă față de acesta de o complexitate de date, intelectuale și sufletești, ce nu pot fi negate. Această complexitate îl fereste de orice schematizare sau, mai exact, îl opune ei. Imaginea de Epinal de altele ori invocată, fie că o scuză fie că o acuză, devine în acest caz inoperantă. Faptele de viață ale eroului contemporan nu trebuie căutate în domeniul inițiativelor de excepție, colidul manifestărilor în această direcție, de o fantezie inepuizabilă. Conjugarea celor două serii de elemente mai sus-amintite obligă o înedită apreciere a conceptului de victorie, de succes și de împliniri.

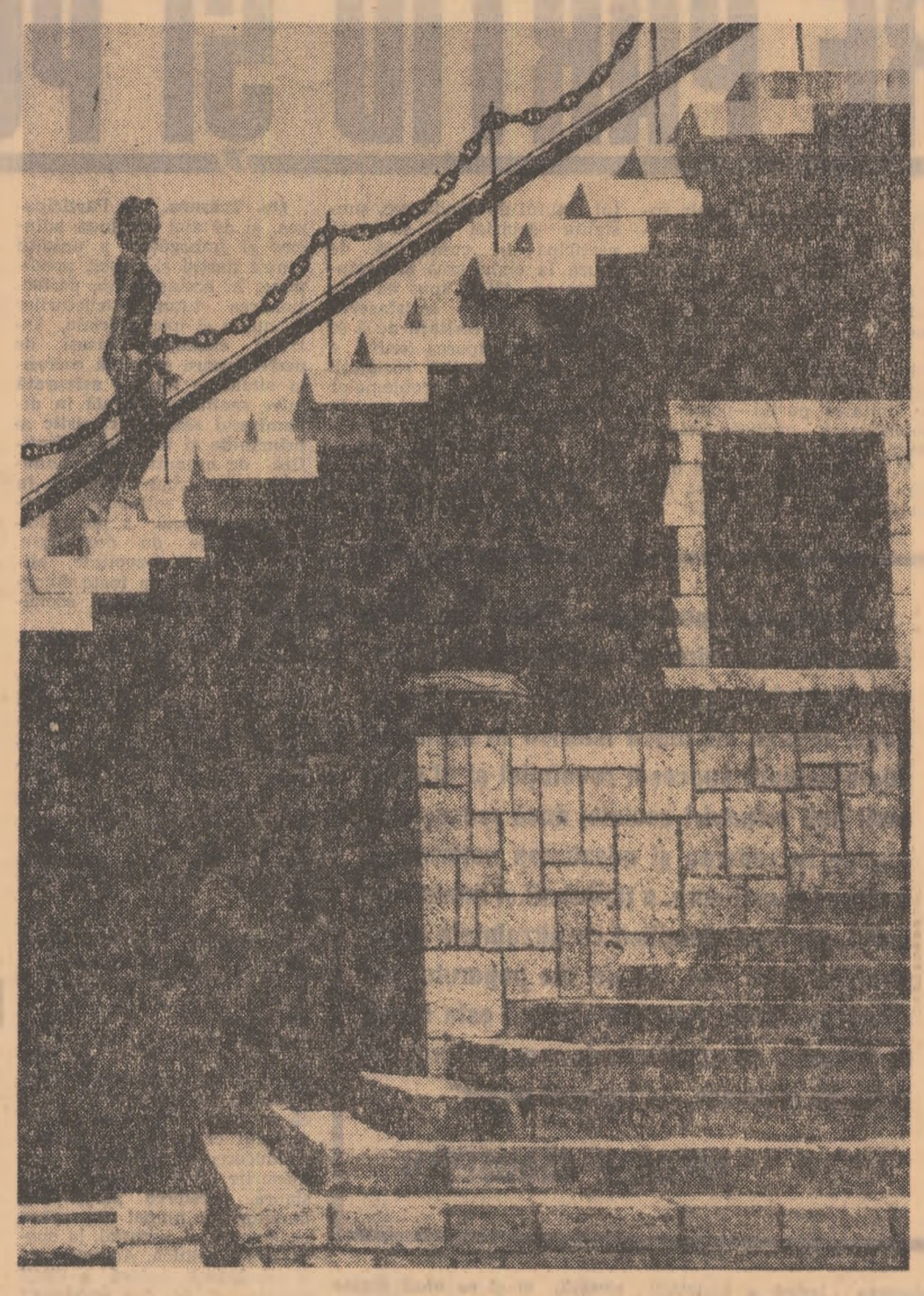
niune de gînduri, sentimente și stări emoționale care să ștergă distanța dintre spectatori și personaje pînă la acel punct ideal de contopire în care participarea să se transforme în trăire afectivă absolută. Din acest punct de vedere teatrul istoric, cîrnia nu-i negăm meritele, dar cîrnia se cuvine să-i observăm cu luciditate limitele, este handicapat de propria sa esență: distanța. Această distanță obiectivă nu poate fi acoperită prin interpretări forțate decît plătîndu-se un alt tribut, greu, adevăratul. Demistificările sau operațiile de demistificare, de atîtea ori inovate nu mi se par operații adecvate și eficiente. Istoria nu e chemată să exemplifice prezentul. Dimpotrivă, prezentul, cu toate achizițiile sale, poate face să vorbească trecutului. Și să-i semifice sensurile esențiale. În schimb, prezentul e chemat să anunțe viitorul, cu toate devenirile sale presimțite. Astfel întelese lucrurile, dramele istorice amintite la începutul acestor rînduri, au, în pofida atîtor lipsuri, în chip legîmînt impuțabile, o serie de merite incontestabile. Strorile Bogu, de pildă, constituite nu numai o pagină fidelă a unei cronici relativ recente, sau cum Pasavaglia nu este doar o imagine a anilor de luptă care au premeri actul de însemnătate istorică de la 23 August 1944, dar au calitatea evidentă de a prefigura prin eroii înfățișați și prin acțiunile lor, prin sensul trăirii lor în absolut, o parte de istorie, ulterior validată de desfășurarea faptelor.

Istoric, și contemporan în același timp, valoarea lor vine din sinteza izbită între faptul istoric și semnificația lui prezentă. Eliberăți deci de atîtea poncificări cîte au redus scrisul nostru între anii 1950—1960 și reînnoind tradiția cu ce s-a izbit mai valoros în deceniul respectiv, se cuvine să ridicăm astăzi drama revoluționară la înălțimea prototipurilor pe care ni le oferă generoasă, neconfrăcută, genuină inventivă și vesnic inepuizabilă în fantezia ei creatoare viața noastră socialistă.

Eroii ne așteaptă, cutremurătorii în măreția simplității lor anonime.

(Urmare din pag. 1)

serile de zidari, dulgheri, sudori etc. Ce-a făcut însă conducerea școlii? S-a îngrijit de afișe și prospecte pe care le-a împărțit prin poșta școlilor generale cînd normal era că, pentru recutarea candidaților să se deplaseze delegați ai școlii — profesori și maiștri — care să le vorbească despre meseriile ce se școlarizează. E drept, că au avut loc și unele întîlniri, dar sporadic și fără a avea un efect pozitiv asupra elevilor, după cum am constatat stînd de vorbă cu aceștia. Asemenea acțiuni trebuie însă să facă parte din stîlul de lucru al fiecărui liceu de specialitate, a fiecărui școl profesional, N-am auzit încă să aibă loc asemenea întîlniri și o preocupare cît de cît sustinută nici la liceele de specialitate. La Liceul industrial de ohmie, de pildă, directorul adjunct Vasile Zopa ne asigură că s-au difuzat toate prospectele. De asemenea, în trimes-trul III au avut loc și întîlniri între profesorii școlii și elevii școlilor generale de la sate. S-ar putea că aici există totuși o oarecare activitate, dar dacă ne gîndim că asemenea întîlniri au loc abia în preajma admiterii, situația nu poate fi îmbucurătoare. Și pentru a nu lăsa impresia că faptele prezentate sînt izolate, am cerut explicații asupra modului în care elevii pot cunoaște profesiile lor viitoare

Mozalo.

ORIENTAREA PROFESIONALĂ

și de la alte școli și licee de specialitate. Astfel, Grupul școlar de petrol a și difuzat afișele necesare, de regulă în zonele petrolifere: mai exact, au fost trimise consilierii populare comunale pentru a le afișa, deși nu se poate spune că școala are nevoie doar de atîta publicitate. În acest an, este nevoie de un număr sport de elevi, dar cum să convingi pe candidați doar prin litera tipărită a anunțului? Cu toate aceste deficiențe, elevii se îndreapă totuși spre anumite profesii. Așadar:

Table with columns: Școala generală, Nr. de absolvenți, Licee teoretice, Licee de specialitate, Școli profesionale, Calificarea la locul de muncă, Nedecizi. Rows include Buzoiești, Vulpești, Șerboieni, Izvoru, Recea, Stolnici and a total row.

O privire mai atentă asupra acestui tabel dezvăluie unele direcții ale orientării școlare și profesionale. Astfel, cea mai mare parte a elevilor chestionați a optat pentru diverse profesii din rețeaua școlilor profesionale. Din cei 282 absolvenți, 134, adică jumătate se vor pregăti să devină muncitori pentru industria județului în plină dezvoltare. Acest lucru pare semnificativ dacă avem în vedere că, în urmă cu 2-3 ani, ponderea optîndilor se îndrepta cu precădere spre liceele teoretice și de specialitate. O constatare se impune. Însă, atunci cînd comparăm numărul celor ce vor să urmeze liceul teoretic sau de specialitate; preferințele înclină sensibil spre cel din urmă. Nu același lucru se poate spune însă despre numărul, evident prea mic, de absolvenți care vor să se calibreze la locul de muncă, deși există o cerere de cadre de muncitori calificați peste posibilitățile create de pregătirea prin școli profesionale. Un alt aspect care se desprinde din datele prezentate este și acela al reducerii numărului de nedecizi, deși la nivelul unei școli cu 27 absolvenți, cifra de 7 devine îngrijorătoare. Schema de față nu vorbește însă despre preferințele absol-

II. SPRE CE PROFESII SE ORIENTEAZĂ ELEVII? Pentru a răspunde la această întrebare, am recurs la investigații prin cîteva școli generale. Rezultatele obținute pot fi exprimate sintetic în felul următor:

III. CE NE OFERĂ UN STUDIU DE PERSPECTIVĂ? Dint-un studiu încă în stadiu de elaborare asupra orientării școlare și profesionale și a rolurilor acestora cu necesarul de cadre pentru economia județului, întocmit de Direcția județeană a muncii, am desprins cîteva aspecte care ne sînt parțial cunoscute și pe care le prezentăm în loc de concluzii. Studiul se referă, așadar, la necesarul de cadre pe o perioadă de 5 ani și, în consecință, poate avea garanția unei cunoașteri ample și de perspectivă a misiunii și folosirii cadrelor. Care sînt concluziile la care s-a ajuns pînă acum? Mai întîi, s-a constatat că nu există o corelație strînsă între organele de resort care se ocupă cu pregătirea și încadrarea absolvenților, lucîndu-se în mod independent. Astfel, au fost ignorate cu totul condițiile de plasare ale absolvenților liceului economic, incit beneficiarii nu erau încă cunoscuți de școala decît în momentul reparției, ceea ce a produs o reacție negativă din partea conducerei întreprinderilor și instituțiilor. Un alt aspect paradoxal în aparență dacă de referim la excesiul de cadre

lor. Ba, mai mult, organele locale de conducere din C.A.P. și I.A.S. au avut și au acum o atitudine de neconștință față de puținii absolvenți ai acestor licee, folosindu-i în muncă necorespunzătoare calificării acestora: în schimb, absolvenții a 7 clase elementare dețin posturi fără a avea pregătirea necesară. Această situație am întîlnit-o atît în comuna Buzoiești, cît și la Recea sau Izvoru. Și atunci se întîmplă că toți elevii aleargă după meserii pentru care sînt conștinși că vor avea repartizare sigură și că nu se va pune problema recalificării lor.

din județ în unele sectoare. El reprezintă nevoia acută de cadre în industria construcțiilor de mașini, ramură tînără a industriei argeneze. Astfel, numai pentru uzina de autoturisme din Colibași este nevoie, în 1975, de peste 3.000 de muncitori, majoritatea fiind școlarizați prin rețeaua școlilor profesionale și prin cursurile de scurtă durată. Totuși, datorită creșterii capacității uzinei, se pune încă de pe acum problema ca circa 1.300 de muncitori să fie aduși din alte centre industriale, cînd practic, pregătirea unor cadre proprii s-ar putea rezolva pe plan local prin suplimentarea anuală a numărului de lucrîi în școlile de resort sau prin introducerea unor cursuri de calificare la locul de muncă, așa cum procedază și alte întreprinderi.

Asadar, pe de o parte am întîlnit cadre care nu pot fi folosite din lipsa de locuri, iar pe de altă parte o cerere justificată de cadre de diferite specialități. Aceasta arată că nu se păstrează întotdeauna echilibrul necesar între pregătirea „adaptor” și cerințele reale ale producției. La aceasta a contribuit și insuficiența preocupare pentru orientarea școlară și profesională a elevilor, mulți dintre ei ignorînd în mod nejustificat o serie întreagă de profesii și aceasta pentru că nici nu au avut ocazie să le cunoască, lăsîndu-se ușor influențați de mentalități și sfaturi de circumstanță. Ne exprimăm totuși convingerea că studiul de perspectivă al Consiliului popular județean va deveni un instrument eficient de coordonare echilibrată între numărul de cadre școlarize și nevoile economice județului.

Atît înterviu cu Floarea Barbu (Viata satului) cît și reportajul Moisei — un sat erou au fost două momente de real succes. Firești, fără vorbărie „de monument”, cele două pelicle au impresionat prin sinceritatea și adîncă omie. Le-am putea adăuga o secvență în emisiunea De străni patriei (n-am avut cînd, pînă astăzi, să subliniem virtutea gazetărești ale lui Traian Uba, realizatorului emisiunii) și anume: Un capitol din biografia mea.

AGENDA

NUMIREA AMBASADORULUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA IN REPUBLICA ECUADOR

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Octavian Bărbulescu a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și pleni-

potențiar al Republicii Socialiste România în Republica Ecuador, cu reședința la Caracas. (Agerpres)

Cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a proclamării independenței Republicii Indonezia, Hamzah Atmohandjo, ambasadorul acestei țări la București, a oferit luni seara o recepție.

Au participat Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, George Macoveșcu prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanți ai unor instituții centrale, personalități ale vieții culturale-stimțifice, ziariști.

Au fost de față șefii ai unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

În R. P. Polonă au fost expediate de curind lucrări de artă românească, în vederea amenajării unor expoziții care se vor deschide, în această țară, în cadrul „Zilelor culturii românești”. Organizate cu prilejul sărbătorii na-

De la Ministerul Transporturilor

Ministerul Transporturilor a dispus reluarea traficului pe drumul național nr. 1, sectorul București-Snagov, cu începere de la 18 august ora 17. Lucrările efectuate pe acest traseu au cuprins executarea a 4 benzi de circulație, înălțarea zonei periculoase de la podul Tincăbești, precum și corectarea tuturor curbelor. Totodată, se reamintesc că pe ruta Dn. 1 București-Snagov-Ploiești se mențin în vigoare reglementările anterioare care interzic accesul autocamionelor, tractoarelor și vehiculelor cu tracțiune hipo, acestea urmând a fi îndrumate pe traseul București-Buțtea-Ploiești. (Agerpres)

ționale a poporului nostru, aceste manifestări, devenite tradiționale, urmează „Zilelor culturii poloneze” care se desfășoară în fiecare an, în luna iulie, la București, marcând aniversarea eliberării Poloniei. În afara celor două expoziții românești — de pictură contemporană și desene de copii — publicul polonez va avea posibilitatea să asiste și la o serie de spectacole prezentate de artiști și formații din țara noastră.

Hanul de la izvoarele sărate

Drumețul obosit venit de pe crestele versantului sudic al Băului sau Ciucasului poate face un scurt popas în valea pârului Slănic, la 45 km de Ploiești într-o frumoasă zonă de coline și dealuri împădurite, unde prietenii mesterii de case au durat — din piatră și birne groase de fag — un han turistic la drumul mare, chiar în vecinătatea străvechii stațiuni balneare Slănicul Prăhovel. „Hangul” îi va îndulci țihna cu vinuri din Valea Călugărească și pui la friptură. Dar nu numai pentru atita lucru trebuie să-și abată călea drumețului nostru. Hanul este construit în vecinătatea celor șapte lacuri și șapte izvoare sărate. În oglinda

lacurilor se reflectă „Muntele de sare” — străvechi monument ai naturii în pintecele săria milenară timpului au creat grote și galerii imense căptușite cu sare, lacuri sărate neclintite de adierea vântului. Aici în aceste lacuri s-au depus din vremuri nămolurile saponelice excelente pentru afecțiunile reumatice. Tot din acest han original, înzestrat cu apă curată și dururi — se pot vizita Muntele Rosu, Cheia și frumoasa localitate Vălenii de Munte unde există un interesant muzeu în casa memorială „Nicolae Iorga”. Din gara Slănicului un tren de persoane ne poate readuce oricând acasă, în circuitul urban. I. M.

SPORT • SPORT • SPORT

FOTBALUL ROMÂNESC IERI, AZI, DAR MAI ALES MÎNE

ANCHETA NOASTRĂ

Astăzi răspunde
TITUS OZON
antrenor

1. Considerați că recent încheiata ediție a campionatului național de fotbal s-a impus prin ceva, a adus o contribuție reală la dezvoltarea calitativă a fotbalului nostru? Din ce punct de vedere a corespuns sau nu așteptărilor dvs.?

II. Se afirmă mult că nivelul fotbalului nostru, în pofida comportării bune a naționalei în Mexic, nu atinge celele valorice într-un raport echitabil cu condițiile create. De ce? Ce soluții indicați pentru realizarea unui progres și motivul așteptat de opinia publică sportivă din țara noastră?

III. Cum vă explicați în contextul fair-play-ului „mexican” invazia, în arenele noastre sportive, a unor acte flagrante de indisciplina? Care sînt mijloacele cele mai eficiente de salvare a climatului etic, de sportivitate a fotbalului nostru?

IV. După „campania mexicană” vedeți cumva o comportare valorică ascendentă a team-ului românesc în viitoarele confruntări internaționale — spre exemplu în Campionatul european de fotbal? Ce credeți că trebuie întreprins în acest sens?

I. Indiscutabil, acest campionat, recent încheiat, a înregistrat câteva creșteri pe verticală. Personal, cred că s-a realizat un nivel superior pe planul pregătirii fizice (vedeți ritmul campionatului post-mexican) — și chiar tehnic. De unde, se-nțelege, și procesul de instruire s-a îmbunătățit. *Asem acum mai multe echipe de valori apropiate, nu doar 2-3 ca altădată. Ceea ce reprezintă încă un argument în favoarea răspunsului afirmativ la această întrebare.*

II. O primă vină (și o cauză în același timp) o atribuim jucătorilor din lotul național, ei fiind chemați în primul rînd să dinamizeze valorile. Indiferența, dedublarea (națională-club) unor jucători, conjugate cu neglijența antrenorilor au reprezentat o primă piedică. Pentru că efectele sînt cunoscute, voi insista pe ce trebuie întreprins, cauzele fiind, implicit, definitive și ele. Deci...

• Trebuie să existe o relație trainică *jucători-antrenor-club*, în acest cadru antrenorul fiind chemat să fie un exemplu personal, iar conducerea cluburilor sau asociațiilor (care de regulă stă în birou) să aibă încredere în antrenor, să-i dea mîna liberă, lăsîndu-l să lucreze cu adevărat, și abia apoi să analizeze munca sa.

• O necesitate imediată este rezolvarea *problemei copiilor*. Există încă foarte puține terenuri (chiar în București), spații unde să ne formăm viitoarele generații de fotbalști. Încă o anomalie: în acest punct de mare importanță: *ne plîngem că nu avem suficienți antrenori pentru copii*. Dar există o diferență — de ce? — în sistemul de remunerare a unui antrenor de divizia A și unul de la copii, deși cel din urmă mun-

cește mult mai multe ore, iar activitatea sa este mai diversă, mai gîngășă. Munca cu copiii este o muncă grea, dar nobilă, de părinte și ea trebuie apreciată. Pentru a valorifica acest nebanuit *țor* numit copii, propun ca *foști jucători care vor să devină antrenori*, cei care obțin carnetul de antrenor, să facă un stagiu de cîțiva ani (4-5) la

dacă vreți, de la antrenor la jucător) cu toți cei întorși din marea uzură mexicană. Trebuie sondată starea generală a fiecăruia și trimis să joace numai dacă putea face față. *Soluții pentru un climat etic? Fermitate și integritate în „discutarea” diferitelor cazuri. Personal aș fi mai drastic cu cei din lotul național pentru că aceasta nobilitate de „tricolor” obligă enorm. O țară întreagă îi respectă pe selecționabili și ei*

trebuie să o respecte.

IV. Evoluția din Mexic ne obligă să sperăm într-o comportare bună în campionatul european.

Mi-e teamă însă că duritatea Mexicului se va simți abia în campionatul care va începe în curînd, vacanța fiind mult prea mică. *Trebuie făcut totul pentru recuperarea organismelor epuizate și saturate de fotbal*. Pentru că așteptăm cu toți noi izbînzii ale „tricolorilor” noștri trebuie să existe o unitate sufletească în cadrul echipei naționale care, spre regretul nostru, al tuturor, a început să se destrame. Ar fi un păcat prea mare!

Opinii consemnate de:
MIRCEA M. IONESCU

SEMNULE ANIVERSĂRII

(Urmare din pag. 1)

list în același timp, prin rezultatele și semnificația fiecăreia din acțiunile sale. E de reținut această împlinire strînsă, organică, între latura sa națională și internațională, după cum sint de subliniat alte câteva caracteristici ce au rămas constante. Astfel istoria lumineză prezentul, iar semnificația trecutului se împlinesc și clarifică prin prisma dezvoltării ulterioare.

Intii, este de subliniat curajul și inițiativa. Insurecția armată a fost rezultatul unei analize lucide a situației, a forțelor posibile și reale, capacitate să realizeze actual revoluționar. N-a fost rezultatul nici unei dogme, ci o aplicare creatoare a principiilor leniniste de adaptare și folosire a condițiilor concrete istorice. În felul acesta Partidul s-a pus în fruntea maselor, s-a identificat cu aspirațiile lor. Eliberarea țării s-a produs ca un fapt organic, rezultat al raporturilor de forțe din interiorul țării, folosind energia maselor, ca și contradicțiile din interiorul burgheziei, derutată în fața iminenței prăbușirii Germaniei hitleriste, alegîndu-se momentul internațional cel mai propice, creat de victoriile aliate, în primul rînd ale armatei sovietice în plină ofensivă. Ce partid comunist ar fi fost acela care, cuprins de anchiloză dogmatică, n-ar fi profitat de situația existentă și ar fi așteptat să treacă peste țara răvășită războiului, cu suita sa de orori și victime? Important era să se pună capăt cîi mai curînd războiului, să se salveze viețile muncitorilor, țărănilor, ale fiilor poporului român, să se evite distrugerile. Prinț-un act care reflectă grija și dragostea față de marile sale suferințe, se săvîrșe în același timp trecerea într-o nouă perioadă istorică, prin zădărnirea aparatului burghez, prin activarea maselor, care deschidea calea cuceririi depline a puterii. Ar fi fost miopie politică să nu te pui în fruntea unei mișcări de masă atât de largi, a revoltelor împotriva opresiunii fasciste.

Partidul Comunist Român a activat 20 de ani în cea mai neagră ilegalitate, lășirea sa la lumina s-a făcut prin actul cel mai popular în acea clipă, de cel mai profund interes național, cu o culme internațională cel mai mare în condițiile date. În acest fel a crescut încrederea în el a coporului, printr-un act cel mai expresiv și interesant.

ANUNȚ

UZINA DE ANVELOPE „DANUBIANA”
cu sediul în București, Sos. Olteniței nr. 181, sector 5
(autobuz linia 44)

RECRUTEAZĂ

tinieri (băieți) absolvenți ai școlii generale în vîrstă de 15-18 ani pentru calificare prin ucenicia la locul de muncă, durata de 3 ani, în următoarele meserii:

- operatori la fabricarea anvelopelor și camerelor de aer,
- lăcătuși mecanici în industria chimică,
- frezari-robotori,
- strungari.

Inscrierile se fac la sediul uzinei pînă la data de 31. VIII 1970 și se primesc candidații din București și jud. Ilfov.

Pentru meseria de operator se primesc și candidații din alte județe care își pot asigura cazarea în București sau comunele învecinate cu posibilitate de navetă.

În timpul școlarizării se acordă indemnizații lunare și abonamente pentru ucenicia ce fac naveta zilnic.

Se primesc fără examen de admitere candidații reușiți fără loc de la școlile profesionale, licee de cultură generală și licee de specialitate pe baza unor adeverințe eliberate de școala respectivă.

Informații suplimentare se pot obține la uzina de anvelope „Danubiana”, Serviciul Învățămînt, telefon 23 42 80 — Interior 154.

545 MARTI ULTIMA
zi la
PROMOEXPRES

LOTRUL

(Urmare din pag. 1)

surile realizate în ultimul timp; cel de al doilea; lotul acesta, denumit prescurtat G100, deține recordul de tinerete. Fiecare, realizările lotului sînt trecute în contul tinerilor de aici care poartă pe braț ecusonul de brigadier.

— În special cei de la excavare, line neapărat să sublinieze maestrul principal Victor Codreanu, obțin cele mai frumoase rezultate din șantier. Luna trecută au „mers” cu 90 metri liniari. Și asta în ciuda necazurilor pe care le-am avut: zonă slabă cu vitriuri mari de apă, căderi de rocă...

Se lucrează intens, din este nevoie. Peste orele de program și în zilele de duminică. Oamenii sînt preocupați nu numai de atingerea unor recorduri. Ei se dăruiesc cu conștiințiozitate, lucid și cuterător înfăptuiri la ceea ce au hotărât să realizeze. De aceea își cunosc bine unul altora și reușitele și necazurile. Nu este numai o solidaritate profesională, ci unitatea acestei mari familii în jurul aceluiași tel. Oamenii nu vorbesc aici despre ei înșiși, despre meritele lor proprii. În schimb își cunosc bine unul celoralți biografia. Despre Nicolae Bărbulescu știm doar că este inginer la centrală și responsabil cu munca profesională pe șantierul național al tinere-

tului. Atît îmi mărturisise. Abia mai tîrziu, după ce coborisem împreună pe platforma de montaj din sala mașinilor, înțelesesem de ce inginerul Grigore Dumitru, seful lotului Ergo-montaj și alții tovarășii de muncă îl spuneau acestui tînar, „bătrîne”. Familia era presărie era legată direct de experiența pe care tînarul inginer o dobîndise în cel peste 20 de zile pe acest șantier, care-i solicitase prezența la toate punctele de lucru. Nu înțelesesem de ce se făcuse selecția oamenilor. Nu rîmîm decît cei care știu să renunțe la multe lucruri personale. Aici, îmi spune inginerul stagiar Gh. Munteanu, sînt numai cine iubeste meseria, și vrea să facă meserie. Dacă nu-ți place cu adevărat, nu poți rămîne. E o treabă foarte serioasă. Și eu în primele zile am avut complexe. Dar oamenii m-au ajutat. Am învățat multe mai ales de la muncitorii. Am învățat ce înseamnă un colectiv sudat.

Cu aceste gânduri am pornit spre Baraj. Cu o lună de zile în urmă se constituia aici o nouă formație de brigadieri. Gratie acestei hotărîri organizată U.T.C. de aici, tinerii și-au organizat mai bine munca, au căutat să găsească toate resursele pentru a ieși din pierderile provocate de inundații. Intr-o singură zi, ei au reușit să deșure în corul barajului 4 000 m.c. de anrocamente. Și poate toamă datoriile acestei suduri a colectivului de care vorbea atît de aprins inginerul stagiar amintit, comandantul brigăzii Baraj, Dorinel Frîncaru, s-a referit la întreaga organizație de tineret de aici.

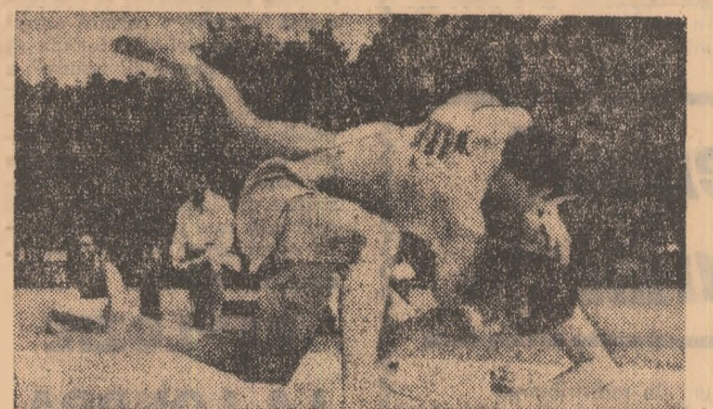
Facem evidențierea tuturor cu mîndrie, sperînd că rîndurile de față vor fi înțelese ca o laudă adusă tuturor constructorilor de profesie și loc de muncă, uniți în marea familie a izvoitorilor de lumină.

„CUPA TINERETULUI DE LA SAT” CAMPIONII JUDEȚULUI ILFOV

Cel mai bun 550 de tineri sportivi săteni din județul Ilfov și-au disputat, sîmbătă și duminică, la stadionul „Tineretului”, faza ultimă, pe județ, a popularei competiții „Cupa Tineretului de la sat”. La reușita întrecerilor, la buna organizare a lor, și-au adus contribuția activiștii Sectorului Sport al Comitetului județean Ilfov al U.T.C. (un capabil coordonator, profesor de educație fizică Adela Păunescu) și tehnicienii sportivi ai C.J.E.F.S. Dar să-i cunoaștem pe campioni: **ATELETISM** — 100 m. plat, junioare — Elena Dobrea (Pierbinti); senioare — Elena Iove (Soldanu); seniori — Gheorghe Bratu (Mihăilești); 500 m. plat, junioare — Maria Păun (Buda); 800 m. și 1 000 m. plat, seniori — Ionel dache Flores (Bila); Stafeta 4 x 100 m. plat, juniori com. Curceni; junioare — com. Buda, seniori — com. Soldanu; 800 m. plat și lungime, senioare — Vasilia Ioan (Brănești); Greutate — Maria Ciobanu (Bolintin Vale); lungime, junioare — Mihaela Popescu (Bolintin Vale); seniori — Alexandru Dobrian (Bolintin Vale); **HANDBAL**, fete — com. Uimeni; băieți — com. Volei; fete și băieți — com. Școlintin Vale; **FOTBAL** — „Victoria” Chirnoci; **CICLISM**, 4 km, fete — Elisabeta Nicolae (Brănești); **TRINȚA**: (în ordinea categoriilor) — Constantin Durdea (Curceni); Petre Grigore (Pierbinti); Cesar Chiriac (Balotesti); Zoltan Zolt (Grădăstia); Alexandru Bumbăcel (Curceni); Corneli Simerea (Curceni).

Fotoreportaj de VIOLETA RABA

de afirmare și capacitatea de muncă pe care le-o dau vîrsta. „Sînt numai băieți tineri, sub 30 de ani. De obicei așa veți găsi pretutindeni la montaj. Dacă vreți să scrieți despre montori, vă dau niște băieți...” Mi-am notat: Florea Oprea, Nicolae Bojocan, Constantin Ghemă, Iurel Ciumpăvi, Marin Manea. Dar, tresărînd ca la o aducere aminte, omul din fața mea s-a întrerupt și a revenit brusc: — Dacă-i vorba de oameni, apoi cel mai bun din noi este seful de brigadă de la Castel, Ștefan Venter, care se ridică prin pregătire și conștiințiozitate la nivelul unui maistru. Și tot acolo îl vedeți întîlniți și pe Ion Gobej. Să nu cumva să omiteți brigada de sudori condusă de Nicolae P. Nicolae, o formație „serioasă”, care execută sudură de foarte mare precizie rezistentă la presiuni dintr-tele cele mai mari.

Aici, la Castel, montorii au de executat una dintre cele mai grele lucrări, prima ca mărime de acest gen în țară, care impune, din cauza condițiilor dificile, o atenție deosebită — introducerea viroierilor. Fiecare virolă înseamnă un examen. Un examen trecut cu succes pînă acum de peste 30 de ori. Șantierul este mediu în care se face o adevărată selecție a oamenilor. Nu rîmîm decît cei care știu să renunțe la multe lucruri personale. Aici, îmi spune inginerul stagiar Gh. Munteanu, sînt numai cine iubeste meseria, și vrea să facă meserie. Dacă nu-ți place cu adevărat, nu poți rămîne. E o treabă foarte serioasă. Și eu în primele zile am avut complexe. Dar oamenii m-au ajutat. Am învățat multe mai ales de la muncitorii. Am învățat ce înseamnă un colectiv sudat.

Cu aceste gânduri am pornit spre Baraj. Cu o lună de zile în urmă se constituia aici o nouă formație de brigadieri. Gratie acestei hotărîri organizată U.T.C. de aici, tinerii și-au organizat mai bine munca, au căutat să găsească toate resursele pentru a ieși din pierderile provocate de inundații. Intr-o singură zi, ei au reușit să deșure în corul barajului 4 000 m.c. de anrocamente. Și poate toamă datoriile acestei suduri a colectivului de care vorbea atît de aprins inginerul stagiar amintit, comandantul brigăzii Baraj, Dorinel Frîncaru, s-a referit la întreaga organizație de tineret de aici.

Facem evidențierea tuturor cu mîndrie, sperînd că rîndurile de față vor fi înțelese ca o laudă adusă tuturor constructorilor de profesie și loc de muncă, uniți în marea familie a izvoitorilor de lumină.

griu, veniturii suplimentare de 50 000 lei la grădinarie; apreciem producții superioare planificate la toate celelalte culturi. Și cum am fi putut ajunge aici dacă oamenii noștri, tinerii mai ales, n-ar fi lucrat bine în fiecare zi, neținînd seama că ploaia sau bate vîntul, că e arșiță sau timp răcoros? Îmi amintesc cum într-o duminică dimineața tinerii au strîns și depozitat lucerna de pe 50 de hectare. Cum s-a întîmplat? Cu o zi înainte, coșaii doborîseră ultimele poloaage. Spre seară a început să adie vîntul dinspre Dunăre, semn de ploaie. Și ploaia se fi însemnat pierderea lucernii. Cînd mă frîmîntam mai tare, doar ce-l aude pe Nicolae: „Tovarășe președinte, ce-are fi dacă mine, o dată cu ziua, ne-am duce noi, toți tinerii, și-am strînge lucerna?” Ce să mai zic. Am dat dispoziție ca toate atelajele să fie la îndemîna lor, cînd au făcut mobilitatea, ce le-au spus copiiiilor nu știu, cert este că a doua zi la 6 aproape toți cei 200 de tineri ai noștri erau în tarlaua de lucernă. Cu ei erau și tractoriștii. În patru ceasuri lucerna se afla în șire. Ultimele transporturi le-am făcut pe burniță. O cit de mică întîrziere ar fi contat. După-amiază au avut serbare și bal. Ce să-i faci, tineri, au multă energie! Și tot astfel de acțiuni au avut tinerii noștri în campania de recoltare care, as putea spune, că a fost a lor. Tinerii au lucrat pe combine, la transporturi, la eliberatui tere-

nului de paie, la strînsul spicilor — peste zece mii de kilograme în total. De asemenea, la legatui și stropitul viei prezente la tinerii a fost deosebit de utilă de altfel, la noi în comunitate, s-a creat și o tradiție: **unde este mai greu, tinerii trebuie să meargă.** Am întîlnit la Dunăreni „Ștaful părinților”. Un fel de juru care cuprinde profesorii, părinții, președintele cooperativei, agricultorii, secretarii organizației U.T.C. și care se ocupă de destinele fiecărui tînar la terminarea școlii. Pentru ce are aplicat tînarul? Ce loc de muncă îi poate oferi satul? — Doar două realități: față de care se raportează îndemnată o căi în fața fiecărui. Și, din cîte se cunosc pînă acum, ștaful părinților din Dunăreni n-a dat niciodată greș! Cei care au plecat la școli — și sînt destui — au reușit să urce sănătos pe scara socială, cei care au rămas în sat au muncit și muncesc cu sîrg indiferent în ce sector au fost repartizați. Vorbele lui Ion Vlăscanu, tînarul acela care pînă acum a realizat aproape trei sute norme convenționale că, „tot ce realizăm e al nostru, noi sîntem făturiții, noi sîntem beneficiarii; sîntem mulți și cu cît sîntem mai mulți, mai organizați, mai ancorăți în actualitate, în tehnologiile noi, cu atît sîntem mai puternici”, exprimă nu numai un adevăr, dar dezvăluie o realitate pe care se clădesc destine, se dezvoltă realizări.

Cupa „Voința” o adevărată cursă a munților

Hotărît lucru, Brașovul cunoaște anul acesta o veritabilă animație ciclistă. Astfel, între 23 și 26 iulie, s-a desfășurat „Circulul județului Brașov” iar apoi, la scurt interval, în zilele de 31 iulie — 1 și 2 august, au avut loc campionatele republicane (contra timp individual și fond) pentru cei în cursul acestei săptămîni (12-13 și 14 august) să se dispute o altă probă pe etape, organizată de către secția de ciclism „Dezrobirea” Brașov și dotată cu „Cupa 23 August”.

În fapt, aceștia întrecore la care participă toți fruntașii ciclismului nostru, poate fi considerată foarte bine o adevărată repetiție generală, o ultimă verificare în vederea importantei întreceri cu caracter internațional — „Cupa Voința” — a XV-a ediție care se va consuma pe secolele din imprejurimile orașului de sub Timpa, între 18-21 august.

Asadar, în mai puțin de o lună, 14 zile de ciclism la Brașov: iată un bilanț demn de reținut, care-i conferă orașului și titlulara — neoficială — de cel mai important centru ciclist al sezonului.

A 15-a ediție, jubiliară, a întrecerii dotate cu „Cupa Voința” se va desfășura pe următorul traseu: Etapa I, marți 18 august, Brașov-Pătrăș-Brașov 124 km; Etapa a II-a, miercuri 19 august, Brașov-Rucăr-Brașov 122 km; Etapa a III-a, joi 20 august (duminică) Brașov-Poiana-contră timp individual, 13 km, plus Etapa a IV-a, 20 august (după amiază) Brașov-Tg. Secuiesc Brașov — 63 km și Etapa a V-a, vineri 21 august, Brașov-Rucăr-Brașov — 117 km.

După cum se vede un traseu în mare parte montan, care va supune pe concurenți unei severe selecții. De altfel în „Cupa Voința” vor fi 14 puncte de câțărare, cu premiile: 4 în etapa a II-a, 1 în a III-a, 1 în a III-a, 5 în a V-a. Asadar, un traseu dificil care convine alergătorilor cu reale calități la urcus.

Competiția va avea și în acest an caracter internațional prin prezenta în Italia a reprezentativei ciclștiști din U.I.S.P., R. F. Germană (Stuttgart), Ungaria (Spartakus-Budapesta), Polonia (Star-Opole) și Bulgaria (Septemvri — T.D.N.A. Sofia).

MERIDIAN

• **TURNEUL** internațional de șah de la Buenos Aires a fost câștigat de marele maestru american, Bobby Fischer (România) în două etape, cu 15 puncte din 17 posibile. Tukmakov (U.R.S.S.) cu 11,5 puncte a ocupat locul doi. Pe locul trei cu 11 puncte s-a clasat Panno (Argentina), urmat de Gheorghiu (România) și Reshevsky (S.U.A.) și Naidorff (Argentina) cu cîte 10,5 puncte. În ultima rundă Gheorghiu a remizat cu Tukmakov.

• **ÎN FINALA** turneului internațional de tenis de la Rotterdam din apropierea de Hamburg, olandezul Tom Okker l-a învins cu 4-6, 6-3, 6-3, 6-4 pe Ilie Năstase (România). În sferturile de finală ale probei de dublu, perechea Okker-Pillic a câștigat cu 3-5, 5-7, 6-3 de Ion Tiriac — Năstase.

• **ÎN ORASUL** Vorosilovgrad au continuat meciurile competiției internaționale feminine de volei pentru „Cupa Prieteniei”, la care participa selecționata dinerit din țările socialiste. România, Românică a învins cu scorul de 3-0 echipa Ungariei, U.R.S.S. a întrecut cu 3-1, Bulgaria.

• **CFLEBRUL** internațional de fotbal brazilian Diul, care a pregătit echipa Perului pentru campionatul mondial, va activa în vîntul la altă echipă. Didă semnat contractul de antrenor cu formația argentiniană River Plata Buenos Aires.

de peste hotare

Tensiunea persistă la Montevideo

La Montevideo domnește o atmosferă de incertitudine și tensiune în urma comunicatului organizației clandestine uruguayene despre descoperirea simbului seara la Porto Alegre în Brazilia.

Prin acest comunicat se cere guvernului brazilian să exercite presiuni asupra autorităților uruguayene în scopul obținerii eliberării ostajilor — consulul brazilian Aloisio Dias Gomide și consilierul american Claude Fly, răpiți de membrii acestei organizații. Ultimatumul stabilit de

NOUL PREȘEDINTE AL LIBANULUI

Suleiman Frangieh a fost ales președinte al Libanului pe următorii șase ani. Consultarea de luni a fost una dintre cele mai disputate din istoria țării, apreciază corespondenții de presă din Beirut.

În vîrstă de 60 de ani, noul președinte al Libanului a debutat relativ tîrziu în viața politică. El a fost deputat între 1964 și 1968. Ministrul al poștelor și telecomunicațiilor (1960), al agriculturii (1961), și al afacerilor interne (1968), el deținea, în momentul proclamării sale ca președinte, portofoliul economiei.

Adversar al fostului președinte Camille Chamoun și al orientării sale politice de dreapta, Suleiman Frangieh s-a remarcat în cadrul Blocului de centru care are 17 deputați în Parlament. El s-a făcut cunoscut ca un sprijinitor al activității forțelor palestiniene de guerilă staționate pe teritoriul Libanului, cu condiția ca aceasta să nu afecteze suveranitatea și integritatea țării. În acest sens, el s-a pronunțat pentru respectarea acordurilor de la Cairo. Totodată, el se pronunță pentru o strînsă colaborare cu țările arabe, în condițiile poziției particulare pe care o are Libanul în Orientul Apropiat.

organizație expiră astăzi la ora 11,00 (ora 16,00, ora Bucureștiului). Poliția uruguayană și-a exprimat scepticismul în legătură cu autenticitatea documentului, dar la Montevideo se apreciază că nu este exclus ca acest comunicat să aparțină organizației clandestine. Se pare că speranțele pentru descoperirea locului unde se află captivii s-au redus. Duminică, deși la operațiunile de cercetări au participat aproximativ 14.000 de militari și polițiști, au fost executate, potrivit unui purtător de cuvînt al poliției uruguayene, un total de 60 de raiduri-descenderi, ceea ce este destul de puțin în comparație cu aproximativ 500 de raiduri care erau întreprinse zilnic la începutul săptămîinii.

În cursul după-amiezii de ieri, agențiile de presă au anunțat că în apropierea unei stații de benzină din orașul brazilian Porto Alegre s-a găsit un nou comunicat atribuit organizației clandestine uruguayene care l-a răpit pe consulul brazilian la Montevideo, Dias Gomide, în care este repetată amenințarea de a-l ucide pe acesta în cazul în care guvernul Braziliei nu va exercita presiuni asupra cabinetului uruguayan.

O unitate a forțelor patriotice engleze în timpul unei acțiuni împotriva colonialiștilor portughezi.

„Venus-7“

LANSAREA UNEI NOI STAȚII INTERPLANETARE ÎN U.R.S.S.

În Uniunea Sovietică a fost lansată luni la ora 7,38 (ora Bucureștiului) stația automată interplanetară „Venus-7“, menită să continue cercetările asupra planetei Venus, inițiate de o serie de alte stații sovietice automate.

„Venus-7“ este un model perfecționat în comparație cu predecesorii ei. Ea cîntărește 1.180 kg. Împreună cu ultima treaptă a rachetei purtătoare, „Venus-7“ a fost plasată pe o orbită intermediară de satelit artificial al Pămîntului. La ora 8,59 (ora Bucureștiului) a fost pus în funcțiune motorul ultimei trepte care a acționat 244 de secunde și a imprimat stației o viteză ceva mai mare decît a doua viteză cosmică. Stația interplanetară s-a plasat pe o traiectorie apropiată de cea prevăzută inițial. Agenția TASS precizează că sistemele de bord și aparatul științific funcționează normal.

DECLARAȚIA PREȘEDINTELUI

I. B. TITO

CU PRIVIRE LA TRATATUL DINTRE U.R.S.S. ȘI R. F. A GERMANIEI

BELGRAD 16 (Agerpres). — Agenția TANIUG transmite o declarație a președintelui Josip Broz Tito, în care apreciază tratatul încheiat între Uniunea Sovietică și R.F.G. ca „un pas foarte important pe calea reglementării situației postbelice din Europa, care, ca moștenire a celui de-al doilea război mondial și a evoluției postbelice, a împovărat serios relațiile între țările europene, a îngreunat colaborarea largă europeană și a constituit o amenințare permanentă la adresa păcii și securității continentului nostru“.

Președintele R.S.F.I. a relevat că tratatul vadește realismul noului guvern de la Bonn și al guvernului Uniunii Sovietice, demonstrînd în același timp necesitatea respectării situației de fapt apărută în evoluția europeană postbelică. Acceptarea granițelor existente în Europa și a inviolabilității lor reprezintă în orice caz

o importantă contribuție la stabilizarea și pacea din Europa. Cînd este vorba de granița Oder-Neisse și de granița între cele două state germane acest lucru are o importanță deosebită.

Încheierea tratatului — a spus în continuare președintele Tito — confirmă, de asemenea, faptul că pe calea tratatelor duse cu răbdare se poate găsi o soluție pacifică și la problemele alt de importante și complexe cum sînt cele cuprinse în tratatul de față. De aceea se poate aștepta, pe bună dreptate, ca acest tratat important să contribuie la reglementarea în continuare a situației din Europa, la consolidarea colaborării și securității europene și în general să reprezinte o contribuție în dezvoltarea relațiilor în Europa și în lărgirea colaborării europene.

U.R.S.S.: Studenții ai Institutului de inginerie pentru transporturi din Moscova, participînd la construirea căii ferate Arhanghelsk — Karpogor.

Rocadă la Bogota

La Bogota, festivitățile prilejuate de instalarea noului președinte Pastrana Barrero, s-au încheiat. În așteptarea răspunsurilor la apelul său privind constituirea unui larg Front social, menit în accepția inițiatorilor să participe, prin unificarea tuturor forțelor politice, la rezolvarea numeroaselor probleme cu care este confruntată în prezent Columbia, președintele Pastrana caută formele cu ajutorul cărora să-și asigure încă din primele luni o stare de calm în țară, calm perturbat pînă nu de mult de cererile politice ale Alianței naționale populare, care au contestat rezultatele scrutinului prezidențial.

Partul în care s-a angajat Pastrana este „promovarea unei justiții sociale în cadrul unei economii planificate“. În prezent economia columbiană „suferă de grave distorsiuni între oraș și sat, între o clasă de mari proprietari și o masă de țărani“ (LE MONDE). În timp ce mediul urban absoarbe 90 la sută din resursele naționale, mediul rural, în care își duce viața mai mult de 50 la sută din populația țării, rămîne fără apă, fără electricitate și canalizare. În timp ce 4 la sută din latifundiarii dețin 66 la sută din suprafețele cultivate, 96 la sută din țărani au în medie doar cîte două hectare. În realitate țărani sînt cei care aduc milioane de saci de cafea în magazinele aparținînd monopolului de stat, asigurînd țării cele mai substanțiale intrări de deșize: 900 milioane de dolari în 1969, ceea ce reprezintă trei pătrimi din valoarea exporturilor. În orașe, clasa muncitoare cunoaște, de asemenea, condiții de existență precare. La Medellin, de exemplu, al 10-lea oraș al țării; cu un milion de locuitori, în care s-au dezvoltat o serie de obiective industriale, 23 la sută din muncitori cîștigă sub 250 de franci pe lună, iar 34 la sută între 250 și 500 de franci. Somașul atinge, în ansamblul țării, peste 800.000 de muncitori, la o populație de 21.000.000 de locuitori. Potrivit unor statistici oficiale, în fiecare an, numărul celor aflați în căutarea unui loc de muncă crește cu 200.000. În acest sens sînt așteptate cu interes o serie de proiecte privind intensificarea procesului de industrializare, în special în domeniul construcțiilor, domenii ce ar putea să absoarbă o mai mare cantitate a forței de muncă.

O altă problemă cu care este confruntată Columbia în prezent este combaterea analfabetismului, fapt apăsător în ultimii ani prin explozia demografică. Din 500.000 de copii care pășesc pragul școlii primare, doar 5.000, reprezentînd un procent, ajung în medie la bacalaureat. În acest sector nu se așteaptă prea multe îmbunătățiri, Pastrana fiind după opinia ziarului LE MONDE, destul de evaziv atunci cînd s-au abordat problemele școlărești. Deși pentru ameliorarea situației s-au indicat două căi: construirea unui număr sporit de școli și îmbunătățirea salariilor corpului didactic, deocamdată au fost alocate doar sume sporite pentru acoperirea cheltuielilor cu plata învățătorilor.

În sfîrșit, datoria externă va constitui, fără îndoială, una din grijele noului guvern. Ea se ridică la 15 miliarde de pesos, în timp ce bugetul prevăzut pentru 1971 va atinge numai 17 miliarde, fără a adăuga o serie de credite ce vor fi necesare programelor naționale. Deși aceste indicatori tîrziu de gestiunea fostului președinte Lleros Restrepo, care a făcut apel la capitalul străin în speranța dezvoltării resurselor energetice, comunicațiilor și educației naționale, ele au trecut acum asupra noului regim.

Pastrana s-a angajat să reducă numărul nemulțumirilor și să păstreze cele 6 procente de creștere anuală a produsului național brut — care menține Columbia printre primele țări ale continentului. Trezirea perioadei de „acomodare“ și angajarea reformelor anunțate va oferi cel mai bun prilej de investigație a intereselor proaspătului urecat în fotoliul prezidențial din „jara cafelei“.

I. T.

„CERCUL MUNCITORESC CENTRAL“ pentru legalizarea Partidului Comunist din Germania

a adresat deputaților din Bundestag o declarație prin care cheamă parlamentarii vest-germani să întreprindă acțiuni în scopul legalizării P.C. din Germania. În prezent — se arată în document — este înțeleasă din ce în ce mai mult necesitatea anulării interdicției P.C. din Germania, deoarece această interdicție a survenit în perioada „războiului rece“. Ea este în contradicție cu principiile democratice, constituind unul dintre obstacolele în calea destinderii treptate a situației din Europa; ridicarea acestei interdicții este un imperativ al epocii.

Protestul energic al studenților americani

Congresul Asociației Naționale a Studenților din S.U.A. (N.S.A.), ale cărui lucrări se desfășoară la St. Paul (Minnesota) a adoptat o rezoluție, prin care condamnă războiul din Vietnam și se pronunță pentru „retragerea imediată și totală a forțelor americane din Indochina“.

Documentul precizează că organizația „este decisă să depună cel mai concertat și hotărît efort din istoria opoziției sale față

pe scurt

AMINAREA ALEGERILOR ÎN PAKISTAN

PREȘEDINTELE PAKISTANULUI, Yahya Khan, s-a înapoiat la Rawalpindi după o vizită de două săptămîni în provincia răsăriteană, unde s-au produs incidentele în urma calamităților naturale, alegerile generale au fost aminate cu nouă săptămîni, ele urmind să aibă loc la 7 decembrie.

SURSE AUTORIZATE BRITANICE au declarat duminică seara că apropiata sesiune a Consiliului Ministerial al Uniunii Europene Occidentale va dezbate, printre altele, problema garanțiilor securității diplomaților în funcție împotriva răpirilor. Această problemă a dat de cădere în discuție reprezentanții permanenți ai celor șapte țări membre ale U.E.O. (Marea Britanie, R.F.C., Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg).

ÎN POFIDA PROTESTULUI OPINIEI PUBLICE...

NAVA „LE BARON RUSSELL BRIGGS“, la bordul căreia au fost încărcate contanerele cu gaze de luptă, a ridicat duminică ancora din portul militar de la Sunny Port, îndreptîndu-se spre locul unde urmează să fie scufundată în Atlantic împreună cu încărcătura sa toxică. Pentagonul a dat aceste dispoziții după ce Curtea de Apel a S.U.A. a respins acțiunile intentate în scopul împiedicării sau amînării scufundării gazelor în apele Oceanului Atlantic. Nava și flota de escortă vor ajunge la destinație

— un punct situat la 450 de km distanță de centrul spațial de la Cape Kennedy. la nord de Insulele Bahamas — în cursul dimineții de astăzi. În această regiune, oceanul are o adîncime de 4845 m.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă bombardamentele efectuate de aviația și artileria americană asupra localităților Huong Lap și Vinh Son, situate în partea de nord a zonei demilitarizate, anunțînd agenția V.N.A.

În perioada 5-10 august, se arată în declarație, avioane americane, printre care și avioane de tipul „B-52“, au bombardat localitatea Huong Lap, iar la 9 august artileria americană, amplasată la sud de zona demilitarizată, a bombardat localitatea Vinh Son.

După cum transmite agenția M.E.N., Republica Arabă Unită

a pus în libertate un pilot israelian rănit, al cărui avion fusese doborît la 3 august în timpul unui raid al aviației israeliene în regiunea Canalului de Suez. Agenția citată precizează că pilotul israelian a fost predat autorităților israeliene prin intermediul Crucii Roșii Internaționale. Un avion egiptean L-1 transportat în Cipru, unde a fost imbarcat la bordul unui avion israelian, cu destinația Tel Aviv.

O STATISTICĂ A MINISTERULUI MUNCII AL S.U.A. anunță că rata somașului în rîndurile tineretului american este de 15,7 la sută din forța de muncă, față de 12,8 la sută cită a reprezentat ea în anul trecut. Agenția U.P.I. relevă, referindu-se la cifrele furnizate în raport, că acesta este cel mai înalt procent al somașului în rîndurile tineretului după 1964.

„Un semnal de alarmă“

În opt state ale Indiei, grupuri de țărani săraci și lucrători agricoli au ocupat porțiuni din terenurile agricole ale unor mari proprietari funciari. Această mișcare, care a luat o amploare deosebită și s-a desfășurat pe parcursul unei întregi săptămîni, are un caracter simbolic. Ocuparea, declarată — în cele mai multe locuri — ca temporară, a pămînturilor, semnifică un protest energic al țăranilor lipsiți de terenuri agricole împotriva tîrdăgării infapturii reformei agrare.

Mișcarea aceasta jăronească are — așa cum releva corespondenții al New

de redistribuire. Nemulțumirea țăranilor lipsiți de pămînt s-a manifestat în repetate rînduri în cursul ultimilor cîțiva ani, în diferitele state indiene. În Bengal, mișcarea a luat o amploare deosebită în cursul anului trecut, țăranii trebind în masă la ocuparea terenurilor unor mari latifundiari și semnalîndu-se, nu rareori, incidente sîngeroase. Acum, acțiunea țăranilor săraci, desfășurată în opt state, se vadește una din cele mai ample desfășurări vreadată în marea republică asiatică. Au fost ocupate, demonstrativ, însemnate întinderi de pămînt agricol aparținînd unor mari fermieri, unor prinți, unor mari societăți. Guvernele din Bihar, Uttar Pradesh și Punjab au ripostat prin întărirea legislației represive. Guvernul statului Tamil-Nadu a arestat cîteva mii de participanți la acțiunea de ocupare a pămînturilor latifundiarilor. Potrivit agenției FRANCE PRESSE, numărul persoanelor arestate în diversele state se ridică actualmente la aproximativ 20.000.

Pedicile menținute în calea infapturii reformei agrare riscă să ducă la subprezentele sociale pe continentul indian.

E. R.

GUYANA ÎȘI APĂRĂ BOGĂȚIILE

Primul ministru al Guyanei, Forbes Burnham, a declarat, în cadrul unei conferințe de presă, că guvernul său intenționează să obțină majoritatea participației companiilor care exploatează resursele naturale ale țării. „Dacă trebuie să existe o diferență între Guyana independentă și cea care a fost în trecut o colonie, atunci poporul acestei țări trebuie să dispună de propriile-i resurse“, a spus el, precizînd că „în viitor exploatarea oricărui resursă națională și îndeosebi cele miniere și forestiere se va face cu participarea statului, fie în exclusivitate, fie împreună cu societăți străine în care participarea statului să reprezinte peste 50 la sută.“

EXPLOZIE LA LONDRA

O puternică explozie s-a produs în cursul nopții de duminică spre luni în cartierul londonez Soho, în urma căreia patru persoane au fost rănite grav. Poliția britanică a anunțat că bomba a fost plasată în interiorul unui automobil. Cu puțin timp înainte de explozie, un apel telefonic, adresat Scotland Yardului, avertiza că o bombă a fost plasată sub un scaun în interiorul sălii de cinema „Empire“ din Leicester Square. S-a precizat ulterior că automobilul venea tocmai din această direcție. Se presupune că bomba ar fi fost scoasă din sala de cinema și plasată în interiorul mașinii.

După cum s-a mai anunțat, poliția londoneză a descoperit săptămîna trecută la Londra și în împrejurimile sale un adevărat arsenal anarhizînd unor organizații extremeiste irlandeze.

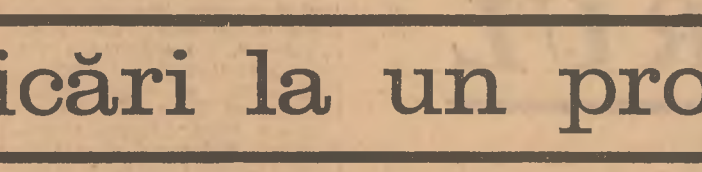
Forțele populare de rezistență cambodgiene au continuat atacurile asupra pozițiilor deținute de trupele regimului Lon Nol în diferite regiuni ale Cambodgiei. Cele mai puternice atacuri au fost lansate într-o zonă din apropierea orașului Phnom Penh de-a lungul șoselei nr. 4 și asupra unui centru strategic, Kompong Thom, în partea centrală a țării. Trupele regimului Lon Nol au suferit pierderi grele.

Modificări la un program...

Cînd dr. Thomas Paine a părăsit Administrația națională pentru astro-nautică și spațiul cosmic (N.A.S.A.), reporterii s-au interesat insistent dacă motivul demisiei îl constituie dezacordul său față de amputarea viitorului buget. Cu un unor poate involuntar personaj care a condus programul „Omul spre Lună“ a demințit această ipoteză, susținînd că nu bugetul administrației poartă vinovăția, ci bugetul familiei lui; el a declarat textual că el nu este primul șef al N.A.S.A. care a suferit de această situație, ci că el este primul șef care a suferit de această situație.

Cît privește bugetul N.A.S.A. el a fost intradepășit, a fost amputat încît pe lingă concedierile anuale (care cuprind sute de mii de persoane) se periclitază diferite proiecte. Iar o personalitate științifică care și-a legat implicit numele de acest program este un tânăr care a însemnat un pas pentru omnire, cum a declarat Armstrong cînd a pus piciorul pe Lună, nu poate asista cu seninătate la degradarea viitoarelor programe. Nu se

Circulație intensă și în viteză pe autostrăzi în R.F.G. Numai oile, și acestea în turmă, mai au curajul să traverseze...

excluse nici varianta că neresușita ultime misiuni „Apollo“ ar fi influențată, de asemenea, schimbările produse la N.A.S.A. Fapt este că nici programul spațial n-a fost scutit de consecințele măsurilor îndreptate spre combaterea inflației. Bugetul N.A.S.A. care în 1966 depășise cinci miliarde de dolari a fost anul acesta redus la jumătate, iar numărul salariizilor a scăzut de la 420.000 la 144.000. Producția rachetei gigant „Saturn V“, proiectată pentru trimiterea unor nave mari pe Lună și „fixarea“ unor laboratoare în spațiul cosmic, a fost oprită, iar pentru ea în 1972 s-a lansat laboratorul orbital „Skylab“ s-a renunțat la lansarea lui „Apollo XX“; iar dacă nici în felul acesta economiile nu vor acoperi cheltuielile nou-

lui proiect atunci se va suspenda și zborul lui „Apollo XV“. S-a încetățenit, parcă, o practică de „compensajii“ extrem de greu de evaluat. Rezultatul pare să fie furnizat de un adevărat duel între oamenii de știință și cei ce au fost însărcinați de Casa Albă să vegheze la aplicarea politică de deflație. De parte însă de a capitula, urmașii doctorului Paine iau în considerare elaborarea unui program mai puțin spectaculos, dar pe care îl consideră la fel de util pentru cercetarea spațiului bazat pe trimiterea în Cosmos a mai multor laboratoare de cercetări de lungă durată.

Rămîne acum ca Congresul să se pronunțe asupra viitoarelor proiecte și se întrevăde că „programul post-Apollo“, cum a fost botezat de

Incident israeliano-algerian

TEL AVIV 17 (Agerpres). — Două funcționari superiori algerieni, Djedoul Khateb și Ali Belaziz, au fost reținuți la 14 august de către autoritățile israeliene pe aeroportul Lod, din Tel Aviv, unde se aflau în tranzit. Ei călătoreau din Japonia spre Londra cu un avion aparținînd companiei britanice „B.O.A.C.“.

Ulterior, la Tel Aviv a fost difuzată o declarație a ministrului adjunct al afacerilor interne al Israelului J. Goldschmidt, în care se arată că cele două per-

sonalități algeriene au fost reținute temporar pentru interogatoriul ca urmare a stării de beligeranță existente între Israel și Algeria.

ALGER 17. — Corespondenții Agerpres, Constantin Benga, transmite: La Alger a stăruit publicității un comunicat al Ministerului Afacerilor Externe al Algeriei în care se face apel la instanțele internaționale, cerîndu-se o intervenție rapidă în vederea respectării regulilor internaționale, care asigură securitatea pasagerilor și a navigației aeriene civile. Abdelaziz Bouteflika, ministrul de externe algerian, a adresat în legătură cu aceasta mesaje secretarului general al O.N.U., U Thant, precum și președintelui Organizației Internaționale a Aviației Civile și Federației Internaționale a piloților de linie.

Complot la Brazzaville

Președintele Republicii Populare Congo, comandantul Marien N'Gouabi, a anunțat că recent a fost deject un complot care urmărea răsturnarea regimului, cerînd popoului congolez să fie vigilent față de „acțiunile periculoase ale imperialiștilor“. El a făcut această declarație cu ocazia unui miting organizat la Pointe-Noire, unde comandantul Marien N'Gouabi a prezidat festivitățile organizate cu prilejul celei de a 7-a aniversări a evenimentelor din 13-15 august 1963.

ZANEL FLOREA